

TRAIASCA 23 AUGUST.

**ZIUA ELIBERĂRII
PATRIEI NOASTRE
DE SUB JUGUL FASCIST!**

Desen de N. CLAUDIU

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

FOT BAL

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VII • MARTI 22 AUGUST 1972

• 12 PAGINI • 2 LEI

326

PE CALEA DESCHISĂ ÎN AUGUST '44

Aniversăm, miine, împlinirea a 28 de ani de la eliberarea României de sub jugul fascist, eveniment care a avut o importanță crucială pentru destinele patriei noastre. Actul istoric de la 23 August 1944, așa cum arăta secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, „va rămâne veșnic în conștiința poporului român, amintirea sa transmițându-se din generații în generații ca un simbol strălucit al eroismului maselor populare, al spiritului revoluționar al comuniștilor, al tuturor militanților din țara noastră”.

Prin victoria insurecției naționale antifasciste armate din August 1944, inițiată de Partidul Comunist Român, pregătită și înălțuită în colaborare cu alte forțe antihitleriste, în condițiile in-

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎN DIVIZIA A, START PASIONANT, SUB SEMNUL ECHILIBRULUI

Performera primei
etape:

SPORT CLUB BACĂU

Echipele oaspe
au realizat 5 puncte
Start slab al noilor
promovate

D PAGINĂ DE CRONICI
DE DIVIZIA B

VEȘTI DESPRE VIITORII
NOȘTRI ADVERSARI

PLOIEȘTI: Moment critic în care Petrolului, creat de Dumitrache, care se strecoară abil printre Tudorie (stînga) și Ciupitu, fundașii centrali ai lui Ilie Oană
Foto: Dragoș NEAGU

INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

În galeria interlocutorilor noștri la „interviul săptămânii”, Augustin Pax Deleanu este ultimul dintre „tricolorii” marcanți ai anilor 1969-1972. Faptul că fundașul stînga al echipei naționale este invitatul nostru astăzi, în ajun de 23 August, se datorează și unei coincidențe: Augustin Pax Deleanu s-a născut la 23 August 1944.

Deleanu este un jucător cu două momente — șoc în cariera sa: a fost refuzat de Rapid în pragul junioratului, și de Steaua — în pragul primei... tineretii fotbalistice. Asta nu l-a împiedicat să se numere printre titularii echipei de pe Wembley, al echipei în care nici unul dintre jucători nu împlinise 25 de ani.

Pornind de la această idee și continuînd, pe linia aceleiași idei, cu realitatea obiectivă a „nucleului Wembley”, din care s-a născut echipa următorilor 4 ani, să formulăm prima întrebare:

— S-a vorbit în ultimul timp de pic un început de oboseală în rîndul „tricolorilor” ultimilor 4 ani. Ești de acord?

— Nici pe departe. Aceasta este o impresie subiectivă, de suport, alimentată de gustul amar al ne-calificării noastre pentru turneul final de la Bruxelles. În ceea ce mă privește, eu sînt convins că această echipă își va da abia acum măsura creșterii sale de maturitate. Pînă acum, noi toți am fost furați și de unele rezultate, ne-am jucat uneori, dar anii au trecut...

— Proiectînd, poate, unele modificări de fond și de formă.

— Ca întotdeauna, reporterii sînt grăbiți. Ați și uitat probabil că în zilele turneului final al campionatului mondial de la München, „bătrînii tricolori” de pe Wembley, dacă vor avea dreptul să fie acolo, vor avea un singur jucător de peste 30 de ani. Acesta va fi Sătmăreanu, care, în luna Weltmeisterschaftului, va fi împlinit această vîrstă cu vreo trei luni în urmă. Echipa mea pentru München — repet, dacă vom cuceri dreptul de a fi acolo — este deloc originală: Răducanu (Iordache) — Sătmăreanu, Dobru, Dinu, Deleanu — Dumitru, Nunweiler VI — Lucescu, Dobrin, Dumitrache, Kun. După cum vedeți, o echipă... tinăra. Două explicații. Pentru mine, Dobru este de pe acum mai puternic decît Lupescu, iar Kun are — față de alte extreme stînga — avantajul de a cunoaște jocul de fotbal, pe lîngă aptitudinile sale tehnice binecunoscute.

— Ce înțelegi prin „a cunoaște jocul de fotbal”?

— Nu descopăr America spunînd că există și o știință a jocului de fotbal. Nefiind un fals modest, voi susține întotdeauna că noi, „tricolorii” porniți de pe Wembley, am deprins puțin știința jocului. Aud deseori spunîndu-se — am citit, de altfel și interviul lui nea Lazăr — că echipa noastră a obținut, e adevărat, rezultate bune, mult mai bune decît cele realizate în orice altă perioadă a istoriei fotbalului nostru, dar că ea n-a practicat un joc la nivelul marilor echipe ale lumii.

— Și nu ești de acord?

— Dacă aș vorbi din tribună sau din fața unui pahar de bere, mi-ar fi foarte simplu să judec, cu detașare, și chiar cu un pic de ironie, lucrurile. E foarte simplu să spui: „Formidabil ce joacă vest-germanii ăștia! Fenomenal ce joacă Ajax ăștia!” Cînd însă, ești jos, pe gazon, și simți puțin gheata lui Gerd Müller sau umărul lui Blankenburg, atunci îți cam pieri zîmbetul de ironie. Să fii limpede: noi nu putem juca fotbal în stilul fotbalistilor vest-germani, englezi sau olandezi. Noi putem juca fotbal din calitățile și defectele noastre. De ce să-mi fie rușine de faptul că forța fizică nu este principala mea calitate? În fond, nu știu cine, în afară de Dinu, ar putea juca în campionatul vest-german? În schimb, noi, ăștia, fragilii, am reușit un 1-1 la Stuttgart, numai și numai cu „știința jocului”, care, dacă vreți, cuprinde puțin și arta de a nu introduce mereu mingea la bătaie, ca într-o „grămadă” de galezi și scoțieni.

— Crezi că s-a făcut totul, din partea noastră, a jucătorilor, în direcția micșorării decalajului fizic de care vorbești?

— Înainte de a răspunde, aș vrea să revin la ideea de la care am pornit. Spuneam că arădeanul

Kun are ceva din știința jocului. Dădeam acest exemplu pentru a sublinia că forțarea n-a prea știut să se integreze, el mizînd aproape exclusiv pe rezolvarea individuală a acțiunilor. În aceeași situație este și Marcu, pe care foarte mulți îl consideră un jucător de mare talent. E adevărat, Marcu are viteză, dribleză, dar nu participă la un joc colectiv. De altfel, aceasta este și cauza pentru care apariția lui Marcu în lot a cam întîrziat. Și acum, să revin la întrebare. În direcția micșorării decalajului de care vorbeai s-a făcut ceva, dar mai ales în ultimul timp. Normele de efort ale antrenamentelor au crescut pe nesimțite. În cadrul antrenamentelor de la Rm. Vilcea, am simțit nevoia de șase-șapte ture după antrenamentul propriu zis. Așa ceva nu mi s-a mai întîmplat pînă acum. Asta dovedește că, printr-un

AUGUSTIN PAX DINAMIT „NOI PUTEM JUCA FOTBAL DIN CALITĂȚILE ȘI DEFECTELE NOASTRE”

efort mărit, s-a ajuns, deloc paradoxal, la o poftă de efort mărită.

— Ce-mi poți spune despre Dinamo?

— După cum știți, Dinamo nu și-a întărit lotul în cursul recentei perioade de transferări. Din acest punct de vedere, comparația cu Steaua nici nu se poate face. Dar această situație nu face decît să ne ambigioneze. Sînt foarte bucuros de faptul că Dobru a crescut cu pași foarte mari. Eu cred că problema lui Dinamo nu se află în sistemul defensiv, ci continuă să fie în atac. Și acolo însă am o speranță. Din jocurile de pînă acum simt că Dumitrache se apropie, prin voință, de forma care l-a consacrat cu ani în urmă. În meciurile cuplajului, el a încercat multe din sprinturile care l-au făcut renumit. Din păcate, însă, angajarea lui pe culoare nu este susținută de o pasă potrivită. Și asta reușește să te obosească pînă la urmă. E mai ușor să alergi 300 m în același tempo, decît să execuți 10 sprinturi de 30 metri. Nu-i o noutate faptul că aceasta e motivul pentru care înaintașii se uzează mai repede. Să sperăm că prin creșterea formei lui Florian Dumitrache și prin sincronizarea acțiunilor cu Nichi Dumitriu vom putea pune în valoare principala noastră armă de atac. Să sperăm, de asemenea, că Dumitrache va avea puterea să persevereze în această direcție. Bănuiesc, de altfel, că vrea să reintre în echipa națională.

— Ce șanse vedeți echipei tale în campionatul care a început?

— Mă mir că puneți această întrebare. Știți bine că la Dinamo se merge întotdeauna la titlu. Din această cauză este greu să joci la Dinamo. E adevărat că pornim de pe locul șapte în campionatul trecut, dar suporterii noștri ar fi foarte decepționați dacă aș declara că vizăm locul II. Eu cred că, independent de dorințele suporteriilor, șansa noastră în lupta pentru titlu rămîne intactă. Am credința că jocul nostru este, totuși, mai matur și mai modern decît al altor echipe. Steaua nu s-a „legat” încă, așa că superioritatea ei teoretică — repet, pur teoretică — în materie de lot nu înseamnă instalarea noastră pe planul doi.

— Cum merge treaba cu noul și tînărul vostru antrenor?

— Calitățile fostului meu co-

echipier Nelu Nunweiler sînt arhicunoscute. El a fost un mare mobilizator de energii ca jucător și cred că va rămîne cu această calitate și ca antrenor. De altfel, noi, cei „bătrîni”, care vom deveni foarte curînd antrenori, vom ști să-l sprijinim pentru că ne dăm seama că vom avea nevoie la rîndu-ne de același sprijin. Nelu Nunweiler a debutat prin a fi foarte exigent. Asta nu-i o surpriză, dacă ne gîndim că Nelu a fost un fotbalist care a dat întotdeauna totul. E aproape jenant că în fața unui astfel de om și fotbalist să încerci să tragi chiulul.

— Cum vezi apropiatul sezon al echipei naționale?

— Aparent, sezonul nu este prea

greu. Un meci cu Austria acasă, un meci cu Finlanda în deplasare, apoi Albania, acasă, două amicale cu Turcia și Israelul la sfîrșit de sezon — toate acestea lasă impresia că e foarte simplu. Să nu uităm, însă, că Finlanda nu mai pare să fie cea de 0-4 la Helsinki. A existat un 1-1 cu formația U.R.S.S., un 1-1 care spune multe. Dar mai e ceva. Și aici are foarte multă dreptate fostul internațional Lazăr Sfera. Acest sezon așa-zis ușor devine foarte greu pentru simplul motiv că echipa noastră națională va trebui să forțeze chiar și fără replica adevărată a adversarului. Pînă și meciul cu Israelul, care pare un meci de vacanță, pentru că se va desfășura la sfîrșitul anului, trebuie susținut într-un tempo de calificare pentru München. În ceea ce mă privește — și nu sînt singurul — această calificare pentru München e mai importantă decît tot ceea ce am făcut pînă acum, adică Mexicul și calificarea în sferturile Europei. Noi, „tricolorii cei bătrîni”, vom ști să ne batem pentru această calificare. Ni se spune că echipa R. D. Germane este foarte puternică și că are asupra noastră avantajul unei ultime victorii, cu 1-0, la București. Vă rog să-mi permiteți, însă, să cred că echipa de astăzi este mai valoroasă decît cea de acum cinci ani, cînd Ion Ionescu și Sasu își disputau dreptul de a trage un penalty pe care Sasu avea să-l rateze, în cele din urmă.

— Aș vrea să-mi răspunzi la o întrebare pe care o pun aproape de fiecare dată: crezi că afluxul copiilor noștri spre fotbal este în creștere sau în descreștere?

— Nu cunosc în amănunt situația de pe teren, dar nu-mi amintesc ca în anii trecuți să fi apărut în campionatul primei divizii jucători atît de mulți ca în ediția care a început. Și, ceea ce e mai important, majoritatea sînt jucători tineri. Se vorbește mult despre programul școlar care e mai dificil, despre atracția pe care o exercită televiziunea asupra copiilor. Eu cred însă că atracția pentru fotbal va fi întotdeauna mai puternică. Îmi aduc aminte, acum 15 ani și mai bine, ne-am prezentat noi, copiii, la un trial pe Giulești. Eu eram un prăpădit de copil, căruia i se spunea „strigoii” din cauza puținătății mele fizice. Poate că acesta a fost motivul pentru care antrenorii prezenți la trial mi-au spus că ar

fi bine să-mi vîd de drum. Așa am plecat de la Rapid. Și așa am ajuns la Steaua. Am încercat și acolo să-mi fac drum cu coatele mele cam subterfice, dar n-am reușit. Doar nea Romeo Catană a avut încredere în mine. Cînd a fost să plec la Iași, nu m-a oprit nimeni. La Iași am avut noroc. Nea Titl Teacă a văzut în „strigoii” Coco Deleanu un posibil fundaș de atac. Lucru care s-a întîmplat în cele din urmă. Adică s-a întîmplat să adun și eu vreo 20 de tricouri tricolore... Cred că și astăzi există nenumărați copii care încearcă să-și facă drum cu coatele lor subterfice. Din păcate se umblă prea mult la de-a gata.

— Ce-ți reproșezi în calitate de internațional?

— În primul rînd faptul că am lăsat să-mi scape Mexicul. Dar a fost din vina mea. Mocanu s-a dovedit mai dîrz în lupta pentru cel mai frumos tricou din viața unui fotbalist. Acesta poate că este și motivul pentru care ediția din 1974 a Campionatului Mondial este, pentru mine, mai mult decît o nouă calificare a echipei României într-un turneu final. Pentru mine, Münchenul este o premieră. Ultima posibilă. Iată de ce nu mai e nevoie să mi se spună ceva în legătură cu asta.

— Crezi în calificarea noastră?

— Trebuie să cred. Și nu numai eu. Există destui jucători care vor cu tot dinadinsul să ajungă în turneul final. Dumitrache n-a strălucit la Guadalajara. Dar va trebui să strălucescă la München. Lucescu a fost deseori contestat pentru campania sa mexicană. Și va trebui să spulberă aceste păveri la München. Mai e debutantul Iordache. Mai sînt și alții. Mai e, dacă vreți, și Răducanu, care a jucat doar o jumătate de oră la Guadalajara.

— Apropo de Răducanu...

— Răducanu a fost un mare portar. Principala lui calitate a fost... curajul pe care ni l-a dat nouă, celor din fața lui. Din păcate, acest curaj a dispărut în ultima vreme. În toate meciurile cu Ungaria n-am simțit sprijinul lui Răducanu.

— Ce concluzie tragi?

— Fotbalul este o treabă pe care nu ai voie să o scapi din mînă. Nici măcar pentru un minut. O știe Răducanu... O știe foarte bine și Augustin Deleanu.

Ioan CHIRILA

PRIM PLAN LICĂ

Numeroșii suporteri ai lui „U” sînt de părere că saltul echipei lor spre podiumul campionatului s-a produs în momentul în care Lică și-a îndesat „șapca roșie” pe cap.

Dumneavoastră ce spuneți?

Am impresia că sînteți de acord, pentru că vă e foarte simpatic acest tipar de rasă, care a învățat tainele fetei invizibile pe Giulești, le-a cernut, la modul grav, pedagogic, în cei trei ani petrecuți la Școala sportivă de elevi nr. 2 București și le-a pus în valoare în cursul acestui ultim campionat, cînd craiovenii, de pildă, au rămas cu respirația oprită în cele 5 sau 6 secunde cînd Lică a luat o mingă de la mijlocul terenului și a croșetat 5 sau 6 apărători olteni în drumul spre gol.

Ce mai spun clujenii despre Lică?

Fetele sînt de părere că tovarășul profesor de educație fizică Dumitru Lică seamănă la chip cu Ilie Năstase. Și au puțină dreptate. Profesorii de pe la clinici, susțin că puștanul cu ochi de tăciune a adus în Clujul cel grav și pedant ceva din zeflemeaua acidă a ghuleștenilor, care a prins foarte bine în această echipă mult prea ordonată de la Teacă încoace.

Era să uităm! Titi Teacă l-a „plusat” pe Lică, foarte tare, în echipă. Dar tot nea Titi l-a așezat la colț, pe boabe de porumb, cînd a văzut că Lică al lui nu prea e dispus să tragă la jug.

În ultimul timp, acest „filiiform” al Clujului a abandonat boema și a început să-și vadă de treabă. Poate că la asta a contribuit și cîta adîncă de pe fruntea lui Onisie, faimosul om de șmotră al bătrînului C.C.A. „Totoș” Onisie și-a dat seama că postul de extremă lipsită de griji nu prea i se potri-

vește lui Lică, fotbalistul cu nume bun de scandal în tribună și cu o poftă de joacă greu de stăpînit.

Și metamorfoza s-a produs, ca prin farmec. Fostul zurbagiu de pe gazonul Clujului, implicat, pare-mi-se, cîndva, într-o poveste cu un geam spart și cu un gard sărit, a început să-și ia rolul în serios. A început să fie grav. A început să conducă atacul clujenilor, dintr-o poziție mai retrasă, unde ochiul lui de vînzare zărește poteci prin apărarea adversă.

Ce se va întîmpla cu Lică?

În primul rînd, el intenționează să treacă... de la muscă la cocoș, adică să pună ceva forță pe el. Dacă asta se va întîmpla, probabil că Lică va străbate foarte rapid drumul care duce spre certitudinile. Cu finețea tehnică pe care i-o invidiază mulți, cu fau-

tezia tactică pe care i-o „reproșează” și mulți mulți, Lică ar putea să propoaze o întrebare pe care o așteaptă cam de un an de zile la urma urmei, de ce n-ar fi încercat și el, Lică, într-unul din loturile noastre, mai ales că au mai fost încercați destui fotbaliști care au doar meritul de a se fi încapătînat să demonstreze că fac parte dintre slujitorii balonului rotund?

L. CH.

PE CALEA DESCHISĂ ÎN AUGUST '44

(Urmare din pag. 1)

ternaționale prietnice create de puternica ofensivă a trupelor sovietice în zona Iași — Chișinău, a fost răsturnată dictatura antonesciană, țara a fost scoasă din alianța cu Germania nazistă și alăturată Națiunilor Unite. Întorcând armele împotriva hitleristilor, angajându-se în războiul antifascist cu toate forțele umane și materiale de care dispunea, armata română a luptat cu eroism, alături de armata sovietică, pentru curățirea teritoriului țării de trupele germane, participând apoi la eliberarea Ungariei și Cehoslovaciei, până la victoria finală asupra inamicului comun. „În felul acesta, armata română, poporul nostru — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — și-au înscris pentru totdeauna numele în marea epopee antifascistă, și-au adus contribuția de singe la eliberarea popoarelor de sub robia hitleristă, la salvarea civilizației umane grav periclitată de dominația fascismului, la cauza progresului, liberății popoarelor și păcii în lume”.

Răsturnarea dictaturii militarofasciste a constituit o cotitură istorică în dezvoltarea României, lupta antifascistă, democratică, transformându-se rapid într-o mișcare socială de o amploare fără precedent în trecutul țării și care a deschis calea consolidării independenței și suveranității naționale, a înlăturării idealurilor de libertate și dreptate socială ale poporului nostru. Cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea, cu celelalte categorii de oameni ai muncii, a marcat trecerea țării într-o nouă etapă de dezvoltare — înlăturarea revoluției socialiste.

Pe calea astfel deschisă de insurecția din august 1944, poporul român, condus cu înțelepciune de partidul comunist, a desfășurat o uriașă activitate creatoare, ale cărei roade dau în prezent României imaginea unui stat socialist înfloritor, cu o industrie în continuă dezvoltare și modernizare și o agricultură în plin proces de mecanizare, cu o ordine socială superioară, care asigură tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate — români, maghiari, germani, sirbi și de alte naționalități — un cîmp nelimitat de afirmare, un nivel de trai mereu mai bun, perspective clare de progres și prosperitate, un viitor luminos.

În contextul progresului general al țării noastre, care-i conferă acesteia, pe toate meridianele globului, stimă și respect, se înscriu și realizările din domeniul educației fizice și sportului. Beneficiind — prin grija partidului și statului — de condiții materiale incomparabile cu acelea din trecut, aceste activități de reală importanță socială, menite să contribuie la creșterea unor generații puternice și viguroase, au luat o tot mai mare amploare, atrăgând pe stadioane, în sălile de sport, în bazinele de înot, pe cărările munților, mase din ce în ce mai largi de cetățeni, îndeosebi tineri și copii. Totodată, este de remarcat și creșterea valorică spectaculoasă a performanțelor sportivilor români, care au făurit țării noastre un binemeritat prestigiu în arena internațională, prestigiu pe care îl dorim nu numai confirmat, dar și consolidat cu prilejul apropiatelor Jocuri Olimpice de la München.

Tabloul luminos al izbînzilor obținute în acești 28 de ani care s-au scurs de la eliberarea țării de sub jugul fascist, ca și perspectivele mobilizatoare ale făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate evidențiază elocvent justetea și realismul politicii partidului nostru, care este înlăturată neabătut de întregul popor, cu conștiința faptului că ea corespunde intereselor sale vitale.

Cu aceeași încredere deplină și neabătută în partid, în politica sa, și-a dat poporul nostru adeziunea la vastul și cuceritorul program adoptat de recenta Conferință Națională a P.C.R., care va rămâne înscrisă ca un eveniment de excepțională importanță politică și istorică. Din această fierbinte adeziune decurge în mod firesc și hotărîrea întregului popor de a-și mobiliza toate resursele, toate energiile de care dispune pentru a înlături programul stabilit de forumul comunistilor, menit să ducă la edificarea societății socialiste multilaterale dezvoltate, la apropierea viitorului comunist al patriei.

Concretizarea cea mai evidentă a acestei hotărîri unanime este reliefată de ampla întrecere socialistă desfășurată pe întreg cuprinsul țării în împlinirea zilei de 23 August ca și a celei de a 25-a aniversări a proclamării Republicii, întrecere avînd ca obiectiv final realizarea cincinalului înainte de termen. Succesele remarcabile care se obțin în această pasionantă și clocotitoare muncă spre binele țării, al nostru, al tuturor, definesc, de fapt, cu strălucire climatul de puternică eferescență creatoare în care poporul român aniversază în acest an ziua de 23 August — marea noastră sărbătoare națională —, conștient de majora importanță și adîncă semnificație a momentului istoric pe care îl străbatem.

FOTBAL

TROFEUL REVISTEI „FOTBAL”, LA A 7-a EDIȚIE

• A început un nou campionat de fotbal și — cu acest prilej — reamintim cititorilor noștri că, pînă, totodată, în cea de-a doua jumătate a cursei pentru cucerirea TROFEULUI REVISTEI FOTBAL — 1972, acordat celui mai bun jucător român al anului.

După returnul ediției precedente, în care evoluția lor a fost supusă notării duminicale, aprecierilor antrenorilor, ziaristilor și marelui public, fotbalistii fruntași atacă, începînd de duminică, cea de-a doua parte a traseului care-i poate aduce pe podiumul laureatilor.

Iată, prin urmare, un element de interes în plus pentru turul campionatului inaugurat acum două zile.

Informăm de pe acum pe cititorii noștri că pentru acordarea trofeului din acest an (a șaptea ediție!) se vor aplica criteriile îmbunătățite (fără a se renunța — bineînțeles — la cele clasice, consacrate), în scopul unei și mai complete aprecieri.

Urmăriți, prin urmare, campionatul și din acest punct de vedere, pentru că în decembrie veți fi chemați să contribuiți la desemnarea laureatului. Vom reveni, la timp, cu informațiile necesare.

• Anunțăm, de asemenea, pe cititorii noștri că vom continua și în noul campionat publicarea ECHIPEI SAPTĂMINII, ECHIPEI CAMPIONATULUI și CLASAMENTULUI A + TENERET, specifice revistei noastre.

BUCURIA GOLULUI, BUCURIA VICTORIEI! „Tricolorii” își manifestă imensa satisfacție pentru o nouă reușită. Le dorim ca și în noul sezon să trăiască din plin asemenea momente!

Foto: DRAGOȘ NEAGU

NOUL SEZON ȘI MARILE OBLIGAȚII INTERNAȚIONALE ALE FOTBALULUI NOSTRU

Sezonul inaugurat duminică vine cu obligații mari pentru fotbalul românesc, ele pornind nu numai de la faptul că patru echipe fruntașe ale noastre se angajează, peste numai trei săptămîni, în competițiile europene intercluburi ci și de la acest nou start pe care echipa națională îl ia într-o grupă preliminară a Campionatului mondial.

Subliniam într-un număr trecut contextul general în care abordăm Cupele europene, context pretențios, angajant, pentru că performanțele din ediția trecută (absolvirea integrală a primului tur; eliminarea unor formații prestigioase ca Spartak Trnava, C.F. Barcelona, A.C. Napoli, Vitoria Setubal; calificarea a două echipe în sferturile de finală) se cer confirmate, atât în ansamblu cît și direct, de două din echipele care le-au realizat, U.T.A. și Rapid, și care se găsesc și în acest an pe tablourile primului tur.

Tragerea la sorți a primelor partide a fost de natură a ne da speranțe și — fără a aborda un optimism lejer — putem conta, în condiții normale pe o repetare a primei performanțe de anul trecut, absolvirea „cu tot lotul” a primului tur.

Desigur, așa cum s-a mai remarcat în presă, sezonul de transferări n-a fost prea fructuos pentru echipele angajate pe plan internațional, care nu pot declara, cu mîna pe inimă, că sînt în noul sezon mai puternice decît au fost în cel anterior, după cum nici rezultatele lor din perioada de pregătire n-au fost din cele mai tonifiante.

Cîț despre evoluțiile în etapa de deschidere a campionatului, cine — oare — se poate încumeta să facă anticipații pentru Cupele europene, după o singură partidă?

Așa înțit, rămîne să sperăm că F.C. Argeș, Rapid, U.T.A., Universitatea Cluj vor găsi, în lotul pe care îl au (și pe care, de-acum, nu și-l mai pot îmbogăți), în capacitățile antrenorilor lor, în ambiția jucătorilor, în dorința lor de continuă perfecționare, căile care să le ducă spre o prezență la nivelul așteptărilor noastre în prestigioasele competiții care le solicită.

Ar fi însă greșit dacă ne-am fundamenta speranțele într-o bună comportare (și, deci, bune rezultate) în cupele europene numai pe elemente ca ambiție, putere de luptă sau... trageri la sorți favorabile, oricît ar fi acestea niste circumstanțe favorizante. Fotbalul de nivel continental are azi și alte componente, adine structurale, de esență pe

care competițiile internaționale ni le dezvăluie (și ni le pretind) peremptoriu.

Creșterea capacității de efort la nivelul parametrilor fotbalului avansat, ca fundament pentru valorificarea potențelor tehnico-tactice; utilizarea mijloacelor moderne de recuperare rapidă a acestei capacități, după meciuri; participarea conștientă a jucătorilor la procesul complex de pregătire; practicarea unui fotbal în continuă mișcare, cu ostracizarea aceluia păcătos joc static demodat; stimularea spiritului ofensiv și a eficacității; cultivarea jocului percutant al virfurilor de atac; demarcarile explosive; înțelegerea de fond a celor două momente fundamentale ale jocului, echipa în atac — echipa în apărare, și transpu-

• ECHIPA NAȚIONALĂ DE-CLANSEAZĂ „ACȚIUNEA WELT-MEISTERSCHAFT”

• PENTRU CUPELE EUROPENE, EDIȚIA PRECEDENTĂ A LASAT ECHIPELOR NOASTRE O „MOȘ-TENIRE” PRETENȚIOASĂ...

nera ei în practică, în teren; aplicarea presingului, susținerea partenerului aflat în posesia mingii; declanșarea fanteziei creatoare a jucătorilor — personalitate, iată expresii cu din ce în ce mai largă circulație în limbajul fotbalistic modern și pe care le dorim transpuse, cît mai deplin și mai exact, din coloanele articolelor tehnice ale publicațiilor de specialitate în prestațiile pe teren ale echipelor noastre și în primul rînd ale celor care sînt chemate să dea nemijlocit bătălia consolidării poziției fotbalului românesc în concertul european.

Din păcate, atât în cazul echipei F.C. Argeș (ale cărei pregătiri nu s-au desfășurat pînă acum în condițiile de maximă exigență solicitate de o reprezentare în Cupa campionilor europeni) cît și al Rapidului, U.T.A.-ei și Universității Cluj (care au efectuat niste turnee îndoielnice) situația de moment nu este din cele mai dătătoare de speranțe.

Nu ne rămîne, de aceea, decît să credem că timpul rămas pînă la debutul lor în competiții va fi mai intensiv, mai eficient folosit.

Nu mai puțin „de ecou” este și apropiata angajare a echipei

naționale în preliminariile C.M. Ba, după principiul că e mai greu să păstrezi o poziție cucerită decît să o ataci, sarcina „tricolorilor” în noul sezon ni se pare — într-un sens — mai grea decît cea pe care au avut-o cu 4 ani în urmă, cînd au „atacat” piscurile mexicane. Căci dacă eșecul unui „out-sider” (cum era România în preliminariile anterioare) este decepționant, eșecul unui favorit capătă cu totul alte proporții.

În speță, prin faptul că echipa noastră a participat la turneul final anterior (mai mult chiar, a și avut, în Mexic, o comportare remarcabilă), ea și-a cîștigat dreptul de a fi actualmente cap de serie, conform unor firești principii ale F.I.F.A. Prin urmare, în accepțiunea forului mondial și a opiniei publice internaționale, reprezentativa noastră este favorită, în fața echipelor R.D. Germane, Finlandei și Albaniei, partenerii sale de întrecere. Este evident, acest concurs de împrejurări îi obligă pe fotbalistii echipei naționale cel puțin în aceeași măsură în care erau obligați de grupa preliminară a Campionatului european și pe care — spre lauda lor și satisfacția iubitorilor fotbalului de la noi — au cîștigat-o, atîngînd sferturile de finală ale competiției continentale. De aceea, așa cum se arată într-un articol apărut recent în „Sportul”, „debutul echipei naționale în preliminariile celui de-al X-lea C.M. trebuie să însemne, încă din această toamnă, o serioasă opțiune pentru calificarea în turneul final din 1974, ceea ce ar reprezenta o performanță remarcabilă”.

Iată, prin urmare, că sezonul inaugurat acum două zile pune fotbalului nostru probleme de reprezentare deosebite, de majoră importanță.

În asemenea condiții este necesar ca noul campionat să nu se desfășoare sub semnul unei lupte surde, mediocre pentru puncte cu orice preț, sub semnul intereselor înguste de club, al rivalităților crîncene și al implicațiilor, adesea nefaste, ale acestora ci, dimpotrivă, în spiritul conjugării eforturilor comune pentru servirea intereselor generale ale fotbalului românesc.

Există, fără îndoială în mișcarea noastră fotbalistică, în eforturile ce se fac în cadrul ei, un germene real al progresului, al continuei autodepășiri, care trebuie cultivat, stimulat.

Or, noul sezon poate și trebuie să răspundă pozitiv acestui deziderat.

Radu URZICEANU

„JANDARMUL LUI DOBRIN” REINTRĂ ÎN ARENĂ!

Mircea Stoescu a avut acum doi ani de zile o mare neșansă. A învins-o astăzi, prin șansă și printr-o nefericită încredere în steaua lui de fotbalist. În ultimă instanță, poate tocmai această întâmplare care sparge monotonia unei biografii obișnuite îi oferă jucătorului dinamovist o treime din spațiul acestei pagini cu „intimități ale gazonului”. Știm, este nedrept, că uneori presa „nu are ochi” pentru fotbalistii din cale afară de corecți și de sirguincioși, pentru trudiții anonimi de la mijlocul terenului, pentru aceia care, cu mingea la picior, renunță la o „floricică” inutilă, în stare să arunce elixir în tribună, dar să sape o cută pe fruntea antrenorului. Marii servi ai unei mari echipe sau ai unei individualități de excepție, cum ar fi Dumitrache, de pildă, nu vor egala niciodată faima celor cărora li se subordonează cu folos. Este o lege nescrisă.

Și Stoescu, băiatul blind, integrat și modest, ce a fost altceva decât o rotiță prețioasă, dar invizibilă sub o carcasă strălucitoare? A jucat acolo unde i s-a cerut, înaintea central, extremă dreaptă, mijloc sau fundas central. A zdrobit într-o zi orice refuzare de golger refuzat (la juniorii lui Dinamo îl iubea pe Constantin și visa să joace neapărat inter dreaptă) și s-a înrolat cu o seriozitate înfruntătoare, la exigențele antrenorilor și la nevoile echipei. Nu a trăit nici din fumul amintirilor frumoase (de 10 ori internațional junior și de 6 ori în echipa de tineret), nu l-a învins nici amărăciunea unei retrogradări de un an la divizia B, Dinamo Obor, nu a arborat mina superiorității neînțelese, cind Dinamo l-a cedat fără regret la Pitești.

Iar Dinamo București l-a chemat înapoi, în campionatul '65-'66. I-a oferit lui Stoescu un tricou de campion național și a lăsat-l pe

din Cupa României, în schimbul unei datorii implinite exemplar pe terenul de joc. Dar în 1970, în ianuarie 1970, a venit peste capul acestui băiat merituos, un ghinion ce nu poate fi creionat în cuvinte, căci nu există sinonime pentru un suflăt de fotbalist zdrobit de un petec de hirtie. La controlul medical dintre cele două jumătăți de campionat, lui Stoescu i se depistase o afecțiune cardiacă. Un certificat medical recomanda, negru pe alb, interzicerea efortului fizic. Mircea s-a dus acasă, s-a înmuiat în cameră și și-a înfundat fața în pernă. După cu gândul nesuferit că fotbalul se sfârșise pentru el. Trebuia să-l alunge, să demonstreze că totul nu poate fi decât o incredibilă eroare și atunci a început un asalt furibund al cabinetelor medicale. Se antrena solitar și gusta din speranța revenirii, cind obținea abrogări periodice ale interdicției. Un fotbalist traversa o dramă, stringind din dinți, cu un

zîmbet demn, înghețat pe față. Colegii îl compătimeau voalat, confuzia îl năpădea, dar speranța nu i-a putut-o lua nimeni. Pînă cind, pînă cind într-o zi din acest august torid, academicianul Aurel Moga, examinînd ultima electrocardiogramă primită de la ASCAR, l-a luat după umeri și i-a înmînat dovada însănătoșirii sale. Doi ani de incertitudine, se terminaseră.

Stoescu a redebutat zilele trecute („Vă spun sincer că am avut trac!”) în Cupa Municipiului București. A jucat bine. Se poate spune că Dinamo a făcut o achiziție bună la începutul acestui nou campionat, pe care n-o veți găsi însă în nici o listă de transferări.

Am spus mai sus că Stoescu muncește anonim în teren, pentru ca să strălucească alții. Printr-o ironie

Mircea STOENESCU

a soartei, el strălucește cu adevărat de două ori într-un campionat. Atunci cind Dinamo București joacă cu F. C. Argeș, căci Dobrin n-a avut niciodată un „jandarm” mai neînduplecat decât Stoescu. Poate pentru

că, coechipieri o dată, îi cunoaște perfect replica. Poate pentru că, un foarte bun jucător de pluton vrea să demonstreze că și așa își pot găsi oricind „nașii” lor.

Ion CUPEN

„SINGURĂTATEA ALERGĂTORULUI DE CURSĂ LUNGĂ”...

Cornel JURCA

Lumea a început să vorbească despre el mai ales de la golul acela al victoriei din recenta finală a campionatului european universitar. E drept, unii

il apreciau și din meciurile din divizia secundă, dar marele public l-a descoperit abia cu europenele studențești de la Constanța, acolo unde Cornel Jurcă a dat o probă a calităților sale deosebite. Marele public l-a descoperit abia în vara aceasta fierbinte ca pe un fundas modern, tehnic, iute și ofensiv, și îl așteaptă cu interes în prima scenă odată cu Sportul Studențesc. Puțin știu însă, că Jurcă, azi în vîrstă de 23 de ani (împlinți la 12 februarie) a primit botezul Diviziei A încă din 1969.

Începuse fotbalul ca extremă dreaptă la piticii lui Dinamo București sub îndrumarea lui Gheorghe Timar și Ștefan Stănescu. La „vîrstă întrebărilor”, Jurcă intra la o școală tehnică și vrea să joace la Politehnica. Pe vremea aceea însă, prin '67, fundașii studenților bucureșteni se numeau Anton și Rădulescu, jucători cu experiență, așa încît tînărul Jurcă nu joacă decît un meci de cupă, la Oltenița. I s-a recomandat o altă echipă, eventual tineretul Rapidului. Și în primăvara lui '68, adolescentul acesta născut în preajma Oborului, pe Făinari, joacă în echipa de tineret-rezerve a Grantului, joacă bine, și-l remarcă clișia antrenorilor, cei de la Vagonul Arad încumetându-se chiar să-l cheme titular în prima formație. Jurcă n-ar fi vrut să părăsească Bucureștiul, dar o lovitură fulgerătoare, decedul

mamei sale, îl face să caute și mai puțin timp la sora sa (unde locuiește și astăzi), ingineră la un institut de proiectări din București, la drumul Aradului, mai puțin pentru botezul Diviziei A, și mai mult încercînd să uite pierderea mamei, să dea piept cu viața, pe propriile-i picioare, să se maturizeze. La Arad, debutează în Divizia A, într-un joc contra... Rapidului, pierdut cu 5-1.

În biografia talentatului Jurcă există și o a doua perioadă semnificativă. De la admiterea la I.E.F.S. (la cursurile de zi), din vara lui '69 și pînă astăzi, cind foarte mulți îl văd pe fundasul dreapta al studenților bucureșteni ca unul din jucătorii care „vin puternic”. În primul sezon la Sportul Studențesc, returul ediției '69-'70, nu lipsește nici un minut din cele 15 etape. În vara lui '70, la cîrma echipei vine Motroc, care intuiește în fundasul dreapta al studenților, lîngă care jucase cîteva etape, calități deosebite. Motroc intuiește în primul rînd structura talentatului său jucător. Un jucător de suflăt, în stare să joace fotbal de dimineață pînă seara („de multe ori cind mă întorc de la antrenamente, joc fotbal cu copiii pe str. Făinari... Eu intru în echipa celor mai mici...”), dar și de rațiune, un om avid continuu de autodepășire, convins întotdeauna

că realizările sale puteau și pot fi mai mari. În turul campionatului „duelului cu A.S.A. Tg. Mureș”, Jurcă nu numai că este din nou singurul din formație prezent în toate cele 15 partide dar e declarat de antrenorul său la finele anului, cel mai bun jucător al echipei. Satisfacția aceasta va fi însă uitată repede. „Era în 8 martie, N-am să uit ziua aceasta niciodată. Un amical la Giurgiu, cu Dunărea, cu o săptămînă înainte de reluarea returului. Lungu, extrema giurgiuveană, m-a urmărit tot meciul, ca să mă lovească. Pînă la urmă m-a lovit la genunchiul drept. Ruptură de ligamente și cîteva luni înapoi pentru fotbal! Credeam că n-am să mai joc. Am stat singur în casă suferind mai mult psihic. Dar singurătatea aceasta m-a ajutat să înțeleg mai bine că marea pasiune pentru fotbal trebuie privită în contextul victoriei”. După acel accident blestemat, Jurcă avea să revină în arenă în ultimele cinci etape. Era preambulul la cel mai aplaudat sprint al carierei sale: jocuri foarte bune, în noul campionat, cu Sportul Studențesc („Dacă echipa nu mergea bine și nu promova, astăzi cu n-aș mai fi fost subiectul rîndurilor dv.”), primul joc într-o echipă reprezentativă, cu naționala de tineret la Le Havre, și partidele foarte bune din campionatul european universitar. Sint izbinzi pe care Cornel Jurcă le acordă e-

chipei și antrenorului Motroc, dar care au fost realizate, în primul rînd, prin talentul și sacrificiile individuale.

— Cornel Jurcă, mi-ai vorbit mult de singurătatea ta... Ai văzut cumva un film, sportiv dacă vrei, „Singurătatea alergătorului de cursă lungă”?

— L-am văzut! Într-un fel sînt și eu un alergător de cursă lungă. Eu vreau însă să termin cursa în picioare, cu fruntea sus. Șiți, în film, eroul cade la un moment dat...

— Ce vrea să însemne această cursă lungă terminată cu fruntea sus?

— După ce termin I.E.F.S.-ul (trec acum în anul IV), să urmez medicina, a doua mare pasiune a vieții mele. Să devin medic pediatru. Și aș mai vrea să ure în virful unei piramide foarte înalte, să-l mulțumesc în primul rînd pe Motroc care a fost singurul om care mi-a spus deschis că el crede în mine. Dacă voi ajunge, acolo, sus, am să mă retrag curînd pentru a nu urma coborîrea care-i amețitoare.

— Și dacă nu ai să ajungi cîrînd acolo sus...

— Am să lupt mereu să ajung acolo. În doi ani, în patru, în șase... Să urci, e o mîndrie! Cînd cobori începe tristețea...

Mircea M. IONESCU

„ARMELE REUȘITEI MELE: MUNCĂ, PERSEVERENȚĂ, CONȘTIINCIOZITATE”

La prima sa participare integrală într-o întrecere la nivelul celui dintîi esalon divizionar, Fazekas — atacantul central al A.S.A.-ei Tg. Mureș — a realizat o performanță rară, poate chiar unică, în istoria acestei competiții: un loc de titular în „echipa campionatului”, ediția 1971-1972, cu un total de 208 puncte, reprezentînd suma notelor obținute pe parcursul a 2.537 minute de joc efectiv.

Cum a fost posibil oare acest lucru? Fără îndoială, că din aprecierea reală a unei astfel de situații nu poate fi exclusă și o anumită conjunctură favorabilă ascensiunii sale pînă pe treapta cea mai înaltă rezervată laurcătorilor. Dar nu este mai puțin adevărat că reușita finală a tînărului jucător mureșean, în aspra dispută pentru înfrîntare și titularizare în „11-le” competiției nr. 1 a fotbalului nostru, este și rodul unei munci perseverente și al

conștiinciozității în pregătire, puse în slujba talentului și a dorinței de afirmare.

Originar din Tirnăveni, Arpad Fazekas a cunoscut aici primele satisfacții sportive. La 17 ani joacă în Divizia C, la Chimica, și, în frumoasa așezare industrială traversată de apele nestătornice ale Tirnăvei Mici, înbitorii sportului cu balonul rotund, prețuindu-i fără exagerare calitățile, îi prevăd un viitor demn de tradiția unor valoroși predecesori locali ca Petru Emil, Szakacs, Palfi sau Beniovski.

Cîțva timp totuși, șansa evadării din anonim pare că îl ocolește. Pînă în 1969, cînd antrenorul Brassay îl aduce la Tg. Mureș, ca pe o descoperire ce se impunea valorificată. Și astfel, la 20 de ani — vîrstă de cumpănă între timpuriu și prea tîrziu — Fazekas pătrunde, cu siguranța pe care i-o dădea încrederea în forțele proprii, în înalta societate a fotbalului.

La A.S.A. Tg. Mureș fos-

tul jucător al Chimice Tirnăveni își face remarcate repede principalele sale calități de atacant modern: viteză, dribling, șut — și ochiului experimentat al lui Bone nu i-a trebuit prea mult pentru a-i aprecia posibilitățile și perspectivele dezvoltării. Așa — se face că chiar în primăvara anului 1970 Fazekas debutează în prima formație a militarilor mureșeni. Un debut nu prea fericit totuși, dacă avem în vedere înfrîngerea suferită de A.S.A. atunci, în fața Crișului la Oradea, cu 4-1. Neplăcut amestec de satisfacție și decepție!

Dar Fazekas avea să se obișnuască curînd cu capricioasa manifestare a imponderabilului din lumea „fotbalului mare”. El va acuza, ce-l drept, uneori, o explicabilă lipsă de experiență, dar niciodată nu se va lăsa dominat de povara nereușitei. De aceea, prezența sa în primele rînduri ale echipei în momentele de grea încercare a reprezentat nu un simplu simbol al ti-

Arpad FAZEKAS

neretii, ci și un îndemn hotărît la acțiune. Alături de ceilalți coechipieri mai vechi, ca Solyom, Toth, Naghi, Czako și Mureșan sau mai tineri ca Ispir, Varadi, Haj-

nal și Lucaci — Fazekas va lupta mai întîi, în primăvara anului 1970, pentru supraviețuirea în A. Apoi — fără a cunoaște gustul descurajării — se va angaja cu toată convingerea în dura dispută pentru recucerirea locului pierdut în rîndul primelor 16 echipe ale țării. Și, în sîrșit, după aceea va avea curajul să spere într-un vis, utopic după unii, deva încununa efortul colectiv al redresării, cu un loc în clasament care să dea dreptul formației sale să joace într-una din competițiile internaționale oficiale. Și a reușit. Așa cum reușese de obicei numai cutezătorii.

Aceasta a fost însă doar una dintre direcțiile de manifestare a personalității tînărului Arpad Fazekas. Cea sportivă. Cealaltă, care se referă la obligațiile și poziția sa socială, ne-o înfățișează în cuvinte impodobite de semnificația faptelor, însuși eroul acestor rînduri:

— Cînd am venit la Tg.

Mureș, în urmă cu trei ani, n-am înțeles nici un moment să rămîn un simplu jucător, fie chiar și de Divizia A. De aceea, promovarea mea în prima formație a A.S.A.-ei am onorată, imediat, cu reușita unui examen la Institutul de Educație Fizică, pe care l-am absolvit în vara acestui an, obținînd diploma de profesor. În acest fel am încheiat, zic, o primă etapă pe drumul realizării mele în viață și societate.

— Și ce-ți propui în continuare?

— Să intru în învățămînt și să profesz meseria pe care mi-am ales-o și care îmi place. Asta pe de o parte. Pe de altă parte, aș vrea să ajung un jucător cu adevărat, pentru a putea îndrăzni a ataca cu succes și pozițiile „naționalei”.

— Cu ce arme?

— Cu aceleași, care mi-au asigurat și reușitele de pînă acum, adică munca, perseverența și conștiinciozitatea.

Mihai IONESCU

REALIZĂRI DE BUN AUGUR, NECESITĂȚI, PERSPECTIVE...

● 1972: 3.500.000 DE LEI ALOCAȚII
CELOR 46 DE CENTRE ● PASI
INSEMNAȚI AI FOTBALULUI ȘCO-
LAR ● CAMPIONATUL REPUBLI-
CAN, ÎN ATENȚIA GENERALĂ

În ultimii ani, F.R.F. a investit mari sume de bani în fotbalul la nivelul copiilor, juniorilor, școlarilor, în scopul impulsivării lui, al creării unei baze de masă a acestui sport atât de îndrăgit. Indiscutabil, rezultatele încă nu sînt pe măsura acestor investiții, anii următori fiind cei care vor trebui să confirme că nu s-a greșit — ba dimpotrivă — în această privință. Și, aproape sigur vor confirma. Pentru că, astăzi, se poate vorbi, în sfîrșit, de o **COLABORARE EFICIENTĂ** între forul de specialitate, Ministerul Educației și Învățămîntului și Consiliul Național al Pionierilor, cei trei factori principali care concurează la dezvoltarea continuă a fotbalului, ca acesta să prindă rădăcini adînci în rîndul celor mai mici dintre jucători. Pașii făcuți, pînă în prezent, pe acest drum sînt edificatori.

● **46 DE PEPINIERE.** Pînă în 1971 au fost numai 41. Anul acesta s-au mai înființat 5 noi centre de copii și juniori: Unirea Tricolor București, Azotul Slobozia, Oltul Sf. Gheorghe, Gloria Bistrița, Avîntul Botoșani și Sportul studențesc București. 120 de antrenori cu normă întreagă funcționează la aceste centre, îndrumînd pașii în fotbal ai celor peste 8000 de jucători. În acest an F.R.F. a alocat centrelor de copii și juniori 3.500.000 lei.

● **ÎN SCOLI, O DISCIPLINĂ NOUĂ: FOTBALUL.** Sportul rege pășește tot mai hotărît pragul școlilor de pe cuprinsul patriei. Există deja 51 de secții de fotbal în unitățile școlare cu profil sportiv. Sînt de fapt alte 51 de pepiniere care au exact aceleași obiective ca și centrele de copii și juniori: promovarea spre eșaloanele superioare a celor mai talentați elevi. 60 de profesori cu specialitatea fotbal și 41 plătiți cu ora au în grijă lor bunul mers al acestor secții în care activează peste 4000 de jucători. Pentru ca rezultatele lor să fie cît mai fructuoase se impune însă o preocupare mult mai atentă decît acum pentru îmbunătățirea bazei materiale a tuturor acestor unități școlare.

● **COMPETIȚII.** Intrecerea este mișcarea internă care stă la baza impulsivării și dezvoltării oricărei ramuri sportive. Iată de ce, orice competiție nouă e binevenită. Tabloul celor rezervate micilor fotbalști arată astfel: campionatul republican al juniorilor și școlarilor (112 echipe), campionatul școlilor generale (anual participă peste 4000 de formații), campionatul școlilor profesionale (360 echipe), criteriul de fotbal al unităților școlare cu profil sportiv (50 echipe), „Cupa speranțelor” la minifotbal.

Acestora li se adaugă campionatele județene și orașenești de juniori, campionatul liceelor, (organizat pînă la nivel de județ) și multe alte întreceri pe plan local.

Sînt competiții permanente care cuprind jucători din toate categoriile de vîrstă, de la 9 pînă la 18 ani. Unele se află la a doua sau a treia ediție. Există însă suficiente premise pentru a deveni, cu timpul, de domeniul tradiționalului.

T R E I
DINTRE NOI
COMPONENTI
AI NAȚIONALEI

Antonel STAN

Ionel IUGA

Zoltan CRIȘAN

BILANȚ ('70-72): 35 23 8 4 52-21

Prof. Constantin Ardeleanu antrenează echipa națională de juniori din 1970, străduindu-se să alinieze la startul fiecărei meci internațional, al fiecărei competiții, un unsprezece puternic, alcătuit din cei mai buni jucători de la acea oră, care să etaleze în teren un fotbal de bun nivel tehnic, unanim apreciat. Rezultatele obținute nu se par deosebit de semnificative:

● În anul competițional 1970-1971, echipa de juniori a susținut 15 partide inter-jări. A câștigat 11, 3 le-a pierdut una singură! A marcat 19 goluri și a primit 8. În anul următor, cifrele sînt asemănătoare: 15 8 5 2 26-11. La acestea, pentru a avea tabloul complet, trebuie adăugate și recente partide din cadrul turneului „Prietenia”: 5 4 0 1 7-2. Bilanțul general? 35 23 8 4 52-21. Au fost meciuri cu adversari dintre cei mai puternici: U.R.S.S., Italia, Iugoslavia, Spania, Bulgaria, Cehoslovacia, Ungaria etc.

● Dar, ceea ce nu se pare demn de reținut este și un alt REZULTAT, cel mai important dintre toate. Majoritatea jucătorilor care au îmbrăcat tricoul reprezentativ de juniori au fost promovați, devenind buni și foarte buni fotbaliști în eșaloanele superioare ale fotbalului nostru. Iată numele cîtorva: Gabriel Sandu, Bîlîni, Dobrău, Smarandache, Donose, Costas, Mircea Sandu, Dumitriu IV, Anghelini etc.

● Din ultimele trei ediții ale turneului „Prietenia”, România a câștigat două (fiind, de altfel, singura țară care a câștigat de două ori această competiție), clasîndu-se o dată pe locul trei. Prima înfrîngere în aceste trei ediții a fost cea de la Lugoj, în fața juniorilor sovietici, într-un meci în care au jucat de fapt rezervele! Primul loc în

CONSTANȚA. Gazda fazei finale a „Cupei speranțelor”

„Cupa speranțelor” la minifotbal este, fără îndoială cea mai vastă competiție rezervată școlarilor. Organizată de Consiliul Național al Pionierilor în perioada vacanței mari, întrecerea, cu o mare aderență la cei mai mici jucători, pitici, a reunit la startul actualiei ediții, a doua, un număr impresionant de jucători: peste 44.000.

Recent s-a încheiat faza județeană. Etapa finală, la care vor lua parte cele mai bune echipe din țară, va fi găzduită, ca și anul trecut, de Constanța, între 26 august și 1 septembrie.

Finala ediției trecute a campionatului național de juniori („U” Cluj — Dinamo București), din care publicăm această fază, a prilejuit un agreabil spectacol fotbalistic

START ÎN NOUL CAMPIONAT REPUBLICAN DE JUNIORI

„AFIRMAREA UNUI NUMĂR SPORT DE JUCĂTORI”

● INTERVIU CU ION ALEXANDRESCU, SECRETAR GENERAL AL F.R.F. ●

— După un campionat experimental (1970-1971), cînd întrecerea rezervată celor mai bune echipe de juniori s-a desfășurat pe 16 serii a câte 12 formații, s-a hotărît adoptarea unei noi formule de disputare, cu 96 de echipe grupate în 8 serii. S-a dovedit ea mai viabilă, mai apropiată cerințelor unui astfel de campionat, decît cele înscrise anterior?

— Scopul adoptării noii formule a fost unul singur: ridicarea valorică a competiției prin eliminarea unor echipe prezente formal în campionat. Măsura s-a dovedit judicioasă, întrecerea juniorilor căpătînd valențe noi, devenind mai echilibrată, mai pasionantă. Scoruri astronomice nu s-au mai înregistrat. A crescut, în schimb, numărul partidelor de bun nivel tehnic și aceasta se datorează faptului că majoritatea echipelor au antrenori cu normă întreagă, ea procesul de instruire se desfășoară mai aproape de cerințele actuale. „U” Cluj, Dinamo, Farul, Steaua „23 August” s-au prezentat în campionat bine pregătite, din rîndul cărora Negruțu, Furnea, Custof, Roșu, Rădulescu, Ciurea, Răducanu au mari posibilități și șanse serioase de a fi promovați în formele divizionare. La rîndul lui, turneul final, cu 16 echipe, desfășurat după formula C.M., a însemnat un eșuț deosebit: 1. a constituit un mare stimul pentru campioanele județene cărora li s-a permis să participe la disputa pentru

titul de campioană; 2. a asigurat un număr sporit de jocuri celor mai bune echipe din țară; 3. a oferit posibilitatea urmăririi și selecționării celor mai valoroși jucători pentru echipa națională. Toate acestea sînt, realitate, mari câștiguri pe care ne vom strădui să le consolidăm în viitoarea ediție. Tot așa cum vom căuta să înlăturăm din întrecerea juniorilor o serie de deficiențe, semnalate încă: ● nerespectarea programului de antrenament stabilit de F.R.F., motiv pentru care pregătirea fizică a jucătorilor lasă foarte mult de dorit ● selecția, necorespunzătoare efectuată, pînă la urmă accentuînd doar pe îndeplinirea specifică ● tendința evidentă, la multe echipe, spre un joc static, steril, complicat, într-un cuvînt — inefficient ● o mai slabă preocupare, privind juniorii, din partea unor cluburi și secții cu vechități ca U.T.A., Petrolul, Sport Club Bacău, F.C. Argeș, care n-au mai dat în ultima vreme, și nu înțelegem de ce, nici un jucător reprezentativ de juniori, propriilor lor echipe de seniori...

— Noul campionat va începe în 3 septembrie. Sîm că s-au luat măsuri menite să ducă la consolidarea lui, la înlăturarea lacunelor evidențiate de precedentul. Concret, care sînt inițiativele F.R.F. privind îmbunătățirea continuă a acestei competiții de la care se așteaptă să devină principalul izvor de elemente pentru fotbalul de performanță?

— Actualele formule a campionatului s-a adus învîntul, justificată, de altfel, că a redus numărul de jocuri la 11 pe sezon, insuficient pentru o perioadă de vîrstă cînd trebuie să se facă mai multe acumulări. Biroul F.R.F. a hotărît, în acest sens, mărirea fiecărei serii cu două echipe. Din motive de ordin financiar nu s-a putut modifica ora de disputare a meciurilor (13), preconizîndu-se însă — pentru ca partidele să se desfășoare într-un cadru adecvat — măsuri organizatorice mult mai eficiente. De altfel, în vederea ridicării continue a prestigiului campionatului, Comisia centrală de juniori își propune cîteva obiective, în fond o serie de hotărîri a căror materializare va fi urmărită cu cea mai mare atenție. Mă voi referi la cele mai importante: ● Toate echipele participante în campionat, inclusiv cele ale Ministerului Educației și Învățămîntului, vor trebui să efectueze în fiecare săptămînă minimum 4 antrenamente; ● În scopul îmbunătățirii permanente a meciurilor educative cu tinerii jucători, comisiile centrale de juniori și competiții vor lua cele mai drastice măsuri împotriva tuturor celor care (conducători, antrenori, jucători) se abat de la normele etice noastre socialiste, de la principiile și normele regulamentare; ● Jucătorii vor fi programați pe cele mai bune terenuri, în cuplaj cu partidele seniorilor. Subliniez că F.R.F. va fi întotdeauna orel de acord cu modificarea orel de disputare a meciurilor, însă cu o condiție: această schimbare să fie anunțată din timp; ● Comisiile județene de fotbal vor avea obligația să sprijine mult mai mult campionatul juniorilor, să popularizeze jocurile, să aibă o grijă permanentă pentru echipele școlare; ● Se va determina o colaborare mai strînsă cu antrenorii echipelor de seniori, în vederea realizării unei instruirii superioare și completării — a jucătorilor corespunzător — a posturilor deficiente la formațiile divizionare;

● Comisia centrală de juniori va solicita observatorilor federali să urmărească și jocurile juniorilor, în scopul obținerii unor date necesare realizării unei selecții mai largi și judicioase pentru loturile reprezentative de juniori și echipele divizionare A. Pentru că, subliniez, campionatul are datoria să contribuie la afirmarea unui număr tot mai mare de jucători de valoare, să-l pregătească în așa fel, încît să corespundă cerințelor competiționale de la vîrstă senioratului

VARA CELOR CINCI TABERE

O sugestie: ALCĂȚUIREA PRIMEI REPREZENTATIVE ȘCOLARE A ȚĂRII

COVASNA. TIMIȘOARA. SNAGOV. RM. VILCEA. ORAȘ DR. PETRU GROZA — iată localitățile în care au fost organizate, în această vară (dîndu-le ele închează încă) tabere pentru juniori și școlari. Fiecare din aceste acțiuni a avut un scop precis: urmărirea să aibă o eficiență maximă.

La COVASNA au fost invitați 50 de juniori (născuți după 1 august 1955), cei mai buni din cele 46 de centre, împreună cu antrenorii coordonatori. Federația a purtat, cu acest prilej, un dialog extrem de util cu antrenorii prezenți în tabără în scopul impulsivării activității tuturor pepinierele fotbalului nostru.

Au urmat trîlăburile de la TIMIȘOARA, unde au fost

reuniți juniori născuți după 1 august 1954. Din rîndul acestora... s-a născut echipa națională, câștigătoare turneului „Prietenia”.

La RM. VILCEA, Ministerul Educației și Învățămîntului a organizat una din taberele sale, în cadrul căreia s-a desfășurat turneul final al Criteriului de fotbal rezervat unităților școlare cu profil sportiv (învîngătoare — echipa Liceului de fotbal București).

În prezent, alte două tabere își desfășoară activitatea. Una în Orașul DR. PETRU GROZA (cu zece echipe școlare), cealaltă la SNAGOV, la care au fost chemați juniori născuți după 1 august 1956, Ioan Kluge, Francisc Fabian, Lîcă Nănașel și Mircea Rotărescu vor

căuta să se convingă de valoarea și perspectivele celor 50 de juniori mici prezenți pe malurile lacului din apropierea Capitalei.

Privitor la această acțiune avem o singură sugestie. Credem că ar fi bine ca scopul actualiei tabere de la Snaagov să fie alcătuirea primei reprezentative școlare a țării care, sub această denumire (așa cum se procedează și în alte țări) să susțină unul, două, trei meciuri internaționale. Nu ar avea de câștigat decît... prima echipă de juniori a țării. Inutil să mai demonstrăm de ce.

CEL DE-AL 55-lea CAMPIONAT NAȚIONAL A AVUT UN „START LANSAT”. PRO

Cu toată vremea nefavorabilă, ca tot numărul foarte mic de goluri marcate, un lucru este cert și îmbucurător: etapa inaugurală a acestui al 55-lea campionat național de fotbal a început promițător. Și, cînd spunem acest lucru, nu ne referim doar la echilibrul care a caracterizat aproape toate întîlnirile ci și la frumusețea luptei sportive, la realizările de joc, la angajamentul fizic de care au dovedit că sînt capabile cele 16 divizionare, chiar de la începutul competiției.

Sub acest raport, nota de ansamblu cuvenită primei etape se poate situa fără îndoială deasupra celei acordate primei etape din campionatul trecut. Se poate, prin urmare, aprecia că vom avea un campionat viu disputat, din moment ce — chiar din start — cele 16 concurente la titlu (după cum vedeți, considerăm aplicabil și aici dictonul după care „fiecare soldat are în ranița lui un ipotetic baston de mareșal...”) se avîntă fără rezerve în cursa pentru puncte, pentru un loc bun în clasament, ignorînd obișnuita perioadă de studiu, de „încălzire”. Nu vom face, desigur, eroarea de a considera că ceea ce au arătat duminică echipele de Divizia A reprezintă potențialul lor maxim pentru acest campionat, dar credem că nu greșim asemănînd această pornire lansată cu startul într-o cursă de fond în care pachetul concurenților pleacă neobișnuit de puternic, în ritm de 400 m plat, din dorința de a prinde „coda” pistei și de a ocupa un loc cit mai favorabil în pluton.

Toate echipele, deci, au promovat în prima etapă examenul angajamentului fizic, al ardoarei, al seriozității cu care abordează competiția. Cum s-a soldat acest prim contact cu noul campionat? Care sînt echipele care au pîșit mai favorabil?

Dacă ar fi să judecăm numai prin prisma primelor acumulări de puncte, am înclina, în ordine, spre Sport Club Bacău, Steaua, Farul, Universitatea Craiova și U.T.A. realizatoarele primelor cinci victorii din campionat, cu un plus pentru băcăuani (fiindcă au cîștigat în deplasare și în fața unei formații nu numai ambițioase, dar — cel puțin declarativ — pusă pe fapte mari). Pe un al doilea plan, am situa victoriile Stelei și Universității Craiova, pentru că bucurărilor au manifestat un spirit ofensiv și o eficacitate remarcabile iar craiovenii au întrecut un adversar, Rapid, oricum mai prestigios decît A.S.A., și mai ales după ce fuseseră conduși aproape o întreagă repriză. Dintre celelalte două victorii înregistrate duminică, evident o cotă de apreciere mai mare se poate atribui celei obținute de către U.T.A. în compania campionilor, decît unul 1-0 care nu spune toșii prea mult, realizat acasă de Farul în compania ceferiștilor clujeni.

Debutul campionatului ni se pare interesant însă și sub un alt aspect: acela al instaurării încă din start a spiritului combativ, curajului, care tînde la infirmarea tradiționalelor victorii ale echipei gazdă: duminică, au fost smulse în total cinci puncte în deplasare. Trecînd peste victoria băcăuanilor, pe care o considerăm „performanță numărul 1” a etapei, vom aprecia cum se cuvine și egalurile obținute de Dinamo la Ploiești și Steagul roșu la Reșița, valoroase în raport cu veleitățile acestor două echipe în actualul campionat (sînt concurente la locuri fruntașe și, în aceste condiții punctele în deplasare contează enorm), precum și punctul pe care Jiul l-a scos la Cluj în fața Universității, aflată — se pare — sub forma cuvenită pentru o formație care nu peste mult timp ne va reprezenta în competițiile europene intercluburi.

În ceea ce privește disciplina, lucrurile au stat bine, cu excepția unei nejustificate tensiuni provocate în vedeta cuplajului de pe stadionul „23 August” de galeria nedisciplinată a echipei Steaua (care i-a hîduit în mod cu totul nesportiv pe mureșeni încă de la intrarea pe teren și apoi la fiecare contact cu adversarul) și de jucătorii echipei oaspe care în loc să-și vadă de joc au protestat adesea la deciziile arbitrilor, mai ales la acordarea celui de-al treilea gol al Stelei, la care au acuzat o poziție de ofsaid imaginară.

Această interesantă și animată etapă a avut darul, prin rezultatele ei ca și prin felul cum au evoluat unele echipe, să facă să crească brusc și masiv cota de interes a campionatului și, ca efect imediat, a etapei viitoare, în care se conturează cîteva meciuri de mare atracție.

Sub acest raport, vom sublinia mai întîi partidele Rapid — U.T.A. și F. C. Argeș — Universitatea Cluj, mai ales că ele, după cum se remarcă, opun pe cele patru reprezentante ale noastre în cupele europene. Este sigur că deținătorii Cupei României, după ce la Craiova au trecut pe lîngă perspectiva de a infrînge o tradiție care durează de opt ani, vor face totul în etapa viitoare pentru a se revansa în fața U.T.A.-ei, pornită — la rîndul său — pe fapte mari, mai ales după victoria de prestigiu și ambicioasă purtată în fața campionilor. Argeșenii, marcați de insuccesul etapei de debut cu tricourile de campioni, vor face probabil totul pentru a se reabilita în fața Universității Cluj, care desigur nu digeră nici ea prea ușor punctul pierdut pe teren propriu în fața unui adversar care nu se anunța periculos și în fața căruia mai mult ca sigur studenții își planificaseră două puncte. La aceeași mare cotă de interes se situează și meciul de la Cluj dintre C.F.R. și Steaua. Feroviarilor de pe Someș au jucat bine la Constanța și, după cum declarau, sînt decîși anul acesta să evite tradiționala lor situație precară din finalul de campionat, preocupare care include, logic, valorificarea integrală a avantajului terenului. Cum se vor împăca însă intențiile lor cu elanul de care pare cuprinsă noua echipă a Stelei, hotărîtă să joace din nou în campionat rolul fruntaș din anii trecuți? Iată deci trei meciuri care pot revendica, fiecare dintre ele, titlul de derby al etapei, și care fac ca de pe acum cota de interes a campionatului să înregistreze un nivel înalt. Adăugînd și partida Dinamo — Universitatea Craiova, iată că avem jumătate din programul celei de-a doua etape alcătuit din meciuri de interes, de vîrl.

CLASAMENTUL

1—2. SPORT CLUB BACAU	1	1	0	0	2—0	2
1—2. STEAUA	1	1	0	0	4—2	2
3—5. FARUL	1	1	0	0	1—0	2
3—5. UNIV. CRAIOVA	1	1	0	0	2—1	2
3—5. U.T.A.	1	1	0	0	2—1	2
6—11. C.S.M. REȘIȚA	1	0	1	0	0—0	1
6—11. DINAMO	1	0	1	0	1—1	1
6—11. JIUL	1	0	1	0	2—2	1
6—11. PETROLUL	1	0	1	0	1—1	1
6—11. STEAGUL ROȘU	1	0	1	0	0—0	1
6—11. „U” CLUJ	1	0	1	0	2—2	1
12—14. C.F.R. CLUJ	1	0	0	1	0—1	0
12—14. F. C. ARGES	1	0	0	1	1—2	0
12—14. RAPID	1	0	0	1	1—2	0
15—16. A.S.A. TG. MUREȘ	1	0	0	1	2—4	0
15—16. SPORTUL STUDENTESC	1	0	0	1	0—2	0

Etapa viitoare (27 august)

DINAMO	—	UNIV. CRAIOVA
F. C. ARGES	—	„U” CLUJ
STEAGUL ROȘU	—	FARUL
C.F.R. CLUJ	—	STEUA
SPORT CLUB BACAU	—	C.S.M. REȘIȚA
A. S. ARMATA TG. MUREȘ	—	SPORTUL STUDENTESC
JIUL	—	PETROLUL
RAPID	—	U.T.A.

PLOIEȘTI: Mihai Ionescu stringe la piept balonul după care jinduieste Stoescu
Foto: Dragoș NEAGU

FOTBALUL TOTAL SE ÎMPARTE LA DOI?

În partida lor de debut a acestui campionat, Dinamo și Petrolul s-au trezit împovărate de ostilitatea unui dușman comun: ploala îndesată și terenul alunecos. Nu-l puteau goni și nici măcar uita, cu o vorbă de năduf. Disponibilitățile fotbalistice specifice, trebuiau să zădărnicească, singure, efectul dezastruos al gazonului transformat în patinoar! Teoretic, cine combatea mai eficace vrăjmașul amintit, avea în buzunar și atu-ul care putea departaja victoria...

De cum a pus piciorul pe minge, Dinamo a demonstrat tehnicitatea ei superioară. Balonul o asculta mai docil, manevrele reușeau mai bine, gafele erau mai puține. Doi mari tehnicieni ca Nunweiler VI și Dumitrache „croșetau” cu sîrg pe o zonă apreciată de teren, procentul de greșeli „obiective” era mai mic decît în tabăra adversă. După golul lui Dumitrache, tot el avea să catapulteze mingea în bară (min. 34), explozînd o stingăcie a lui Crîngășu IMPUSĂ DE CONDIȚIA PRECARĂ A TERENULUI. Se părea, deci, că bucurătenii erau în posesia atuului hotărîtor.

Dar, întîmplător, bara lui Dumitrache n-a fost decît o demonstrație platonicească a acestei superiorități veritabile. Cronologic, ea a fost și un semnal al încetării ei, pentru că Dinamo s-a retras treptat pe meterezele sale. După egalare nu a mai găsit resurse fizice să dea replica de la început, le-a drămuț în continuare pentru a putea menține rezultatul. Petrolistii aveau acum mai multă energie în crampoanele lor! Ei au trecut cu nonșalanță peste impuritățile tehnice, au presat mai mult în final și doar intervenția excepțională a lui Constantinescu (min. 76, șut violent a lui I. Constantin) a păstrat balanța rezultatului.

Exigențele de azi pretind fotbalului un caracter TOTAL. S-a încetățenit, chiar, această expresie care definește sumumul în fotbalul modern. Dinamo și Petrolul au avut fiecare cîte o felle din întregul lui. Dinamo: tehnica; Petrolul: pregătirea fizică.

Poate tocmai de aceea rezultatul a fost egal.

Ion CUPEN

„NOBLEȚEA” OBLIGĂ...

Cînd a început meciul, cineva, la masa presei, se minuna: „Uitați-vă, nu la ce jucători are Steaua în teren. ci... la lista rezervelor sale. Nu joacă: Haidu! Coman! Smarandache! Săt-măreanu! Vigu! Tătaru! Helvei! Ailenei!...” Remarca își reține atenția și te obligă să consențezi o realitate fermă (flatantă dar, în același timp, plină de implicații și obligații pentru militari), aceea că ei se prezintă în noul campionat cu lotul cel mai impresionant, 20 de jucători cu nume de mare rezonanță.

Regretînd că o formație cu asemenea potențial sportiv în perioada intersezonală nu ne poate reprezenta, în această toamnă, în nici o competiție internațională (unde ar putea să-și fructifice „atu”-urile acumulate, în interesul cărții de vizită și prestigiului fotbalului românesc), nu ne rămîne decît să sperăm că resursele acestei echipe se vor exprima plenar în campionat, printr-un joc pe măsura posibilităților pe care le are. Joc pe care, duminică seara, Steaua nu ni l-a oferit la nivelul așteptărilor, „unsprezecele” militar fiind adesea incomodat de replica ambițioasă pe care i-a dat-o un partener de în-

trecere mai mult decît tenace. Se pot invoca, desigur, circumstanțe atenuante pentru echipa lui Valentin Stoescu: timpul insuficient pentru omogenizare, terenul nefavorabil, dar este evident că germenii unei reviniri la ceea ce a constituit pentru Steaua „la belle époque” există în sînul acestei formații.

Despre A.S.A., prea puține lucruri de spus, pentru că ea nu s-a prezentat diferit de cum o cunoaștem. Rămîne aceeași formație bine ancorată în realitatea jocului pe puncte, poate puțin cam conservatoare în structură și în concepție, dar sigură pe ce știe și pe ce poate, pozitivistă. Mureșenii acuză încă absența lui Ispir (de aici, cîteva modificări-handicap de formație), dar o dată cu expirarea suspendării excelentului fundaș central echipa promite să-și recapete echilibrul care s-o făcă să joace cu șanse pe orice teren străin. Pentru că, acasă, echipa lui Bone promite să realizeze sută la sută. Mai ales dacă mureșenii nu vor confunda ambiția cu spiritul de harță...

Radu URZICEANU

RĂSPATA FERVIAR

Duminică seara, la Constanța, clubul Farul a săvîrșit un gest de mare sportivitate. De la începutul jocului, la stația de amplificare a stadionului, cineva din conducerea Farului a felicitat, în cuvinte calde, formația feroviară pentru superba sa luptă din retrul campionatului trecut. Vizibil mișcat de acest nobil gest de fair-play, echipa de pe Someș s-a gîndit la o răspată sportivă, amplificîndu-și ambițiile cu care venise. Și jocul clujenilor a primit, curînd, aplauze pentru maturitatea și marea sa mobilitate. Duminică seara, C.F.R. Cluj a demonstrat că s-a călît în chinurile trecutului, ea fiind astăzi o echipă sudată ce trăiește prin pasiunea și angajamentul absolut al tuturor jucătorilor săi, o formație de care se vor teme multe. La neașteptata replică a feroviarilor, Farul a răspuns și ea prin ambițiile sale, și din această „unitate (de acțiune) în diversitate” s-a născut un spectacol de o rară frumusețe. Un spectacol purtat pînă în ultimul minut într-un ritm alert constant, incredibil pentru începerea campionatului (e drept, Farul s-a stîm-fizic spre final), un spectacol sportiv (excepție Ghirca și Roman în prima repriză), în care fluierul arbitrilor Petriceanu (sedus și el de frumusețea

DE LA DEMBROVSC

Mai ales în fotbal, jocul în deplasare rămîne proba de foc, proba adevărului unei echipe care ESTE OBLIGATA SĂ ARATE — în condiții neavantajoase (sau, în orice caz, mai puțin avantajoase decît ale gazdei) — ce știe și cît știe.

În primul joc al cuplajului de pe Stadionul „23 August”, handicapul deplasării l-a avut echipa băcăuană, Sport Club, sortită să dea piept, chiar în etapa inaugurală a campionatului, cu ambițiile binecunoscute ale proaspetei promovate, Sportul studentesc.

Șocul n-a fost deloc ușor pentru băcăuani, atacați cu vehemență cea mai mare parte a timpului de joc de către tinerii lor adversari. Presiunii, adeseori autoritare a studenților, era greu să-i faci față, și numai o echipă bine armată pe multiple planuri — și, în primul rînd, pe planul tactic — putea să „rămînă la suprafață” și, eventual, să preia, la momentul prielnic, direcția de joc. Ei bine, o asemenea echipă s-a dovedit a fi S.C. Bacău.

BUCUREȘTI: Cînda salvează în extremis,

PETROLUL-DINAMO 1-1 (1-1)

Au marcat: DUMITRACHE (min. 16) și GROZEA (min. 43). Stadion Petrolul, timp ploios, teren alunecos, spectatori aproximativ 10.000.

PETROLUL: M. Ionescu 7, N. Ionescu 8, Tudorie 8, Clupitu 6, Gruber 6, Crîngășu 6, Grozea 9, Dinculea 7, Cozarek 5, I. Constantin 7, Oprea 7 (min. 90 Moldovan).

DINAMO: Constantinescu

cu 8 — Chera 7, Dobru 7, G. Sandu 7, Deleanu 8 — Stoescu 8, Dinu 9 — Lucescu 7, Dumitrache 9, R. Nunweiler 10, Fl. Dumitrache 7.

Arbitru: M. Rotaru (Iasi), nota 7.

LA TÎNERET-REZERVE: Petrolul — Dinamo 0-0.

STEUA-A.S. ARMATA 4-2 (2-0)

Au marcat: VOINEA (min. 17), IORDĂNESCU (min. 41), TĂTARU (min.

65), DUMITRU (min. 39), respectiv CZAHO (min. 63), MUREȘAN (min. 85) Stadion „23 August”; timp ploios; teren moale, alunecos; spectatori circa 10.000.

STEUA: Iordache 3 — Halmageanu 7, Clugarin 7, Negrea 6, Cristache 6 — Dumitriu IV 7, Dumitru 8 — Pantea 6, Volnea 8, Iordănescu 6, Năstase 5 (Tătaru 6).

A.S.A.: Nagel 5 — Kiss 5, Toth 6, Boloni 7, Ckazo 7 — Varodi 8, Szolossi 6 — Fazekas 7, Naghi 8, Mureșan 8, Hajnal 6.

Arbitru: V. Topan (Cluj), nota 10.

LA TÎNERET-REZERVE: 11-0 (5-0).

FARUL-C.F.R. Cluj 1-0 (1-0)

A marcat: TUFAN (min. 43).

Stadion 1 Mai; teren bun; timp excelent; spectatori aproximativ 12.000.

FARUL: Ștefănescu 10 — Stoica 7, Mares 7, Antonescu 8, Ghirca 6 — Tănase 7, Oprea 7 — Ologu 8, Tufan 8, Caranion 6, Turcu 8 (min. 75 I. Constantinescu).

C.F.R.: Gadja 7 — Lupu 8, Dragomir 8, Penzeș 9,

Roman 7 — M. Cojocaru 7 — S. (min. 79 Bucur), Vlyan 7, Petrescu 73 Tegean 6).

Arbitru: N. Pe (Buc.), nota 9.

LA TÎNERET-REZERVA: Farul — C.F.R. (2-0).

SPORTUL STUDENTESC 0-2 (0-2)

A marcat: P. (min. 27 și min. 50) Stadion „23 August”; ploios aproape to

CLUJENI

un-avea să declare după auzit extrem de rar. A fost în care s-a jucat fotbal bial cu sufletul și cu rațiune, dincolo de marea ardoarea, jucătorii s-au respectat și au apărut fair-play-ul recunoscut, sportiv, că golul el, în min. 40, la scorul de se realizat din ofsaid cum foarte bine tușierul Al. 1, extrem de atent într-o e rapidă). A fost un joc cum să mai vedem...

Un n-a reușit să obțină reaptă chiar dacă, după ce tufan deschisese scorul, a ra ocazii ce au înghețat litar mai toată lumea avea că învinșii au fost egaliilor, în unele direcții (rezizică și luciditatea în joc) eriori, și că numai excelenr Ștefănescu, împreună cu u convertit remiza de drept ia Farului. C.F.R. Cluj a iminică pe litoral, dar jocul o răsplată pentru toate vorioase spuse în ultima vre: această serioasă echipă ce cu imponderabilitatea...

Mircea M. IONESCU

A GHIȚĂ

parare... arici, inclusă erstică, condusă de la ultimul e Ghiță, cu întreaga garniață magistral de acest rasat re se cheamă Dembrowschi, ut perfect să-și grupeze sau eze partenarii, plecând el cîteva admirabile acțiuni de , S.C. Bacău ne-a arătat ce și cum trebuie jucat în duminică.

său de cauză poartă semitutor juctorilor, de la chi la Ghiță, și, fără îndoe celor doi antrenori Răduimii autori ai jocului băn n cuvint pentru Sportul stuhipă care-și începe cariera i A cu un pas cu stîngul: a sa este, fără îndoială, trisrăm, însă, că echipa lui Moș să deplaseze efectele ei ul sentimental pe cel rațioind morala și învățămintele

Marius POPESCU

gind din fața lui Răduț
Foto: S. BAKCSY

CRAIOVA: Doi (Angelescu și Boc) contra unu (Marcu)... mai iute de picior
Foto: V. ONESA

SINE QUA NON... PE JUMĂTATE

Într-o avangardă la meciul Universitatea Craiova — Rapid afirmam: „Răducanu, uriașul portar al giuleștenilor, să prindă o zi de mare inspirație, iar Neagu să se infiltreze, de cîteva ori, irezistibil, printre apărătorii craioveni și să șuteze, cum numai el știe, la poarta lui Oprea: dintr-o bucată, violent, precis. Iată condiția SINE QUA NON pentru ca Rapidul să poată realiza un rezultat bun pe stadionul Central...”

Rapidul n-a obținut un rezultat bun la Craiova, pierzînd, pentru a noua oară consecutiv, înfrînirea cu echipa gazdă. A fost totuși la un pas de a infringe această tradiție care se perpetuează din 1964, de cînd Universitatea a revenit în Divizia A. Pentru că prima parte a „condiției sine qua non” s-a adevărit. Răducanu a prins o zi de inspirație. A apărut foarte bine. Cîteva dintre intervențiile sale au uluit publicul, care l-a aplaudat fără reținere. Răducanu nu s-a mai hazardat prin ieșiri în afara careului de 16 m. O singură dată a făcut-o. CÎND TREBUIA! Pentru a evita un gol. Pe semne, cu gîndul la națională, căpitanul giuleștenilor și-a impus, înainte de toate, sobrietate în poarta Rapidului. În

fond, altceva nu-i lipsește.

Rapidul n-a putut obține însă mult doritul punct la Craiova deoarece Neagu N-A REUSIT NICI UNUL DIN TRE SUTURILE SALE IMPARABILE, deoarece echipa a mizat totul pe cartea defensivei. Golul marcat de Dumitriu III a avut darul să-i strîngă și mai mult pe feroviar în preajma propriului careu, sacrificîndu-se, în acest fel, orice intenție ofensivă, în scopul baricadării tuturor căilor de acces spre poarta lui Răducanu. Tentativa le-a reușit în mare parte din timp. După ce Oblemenco a egalat, marcînd cel de al 100-lea gol al său în Divizia A, Rapid a CREZUT că și un rezultat de egalitate îi este convenabil, rămînînd pe aceleași poziții, ultradefensive. Angelescu, Naom, M. Stelian, Dumitriu III, Dinu au continuat să-și irosească forțele în scopul stopării atacurilor craiovenilor, căutînd să plimbe mingea, cît mai mult timp, într-o zonă neutră, la mijlocul terenului. N-AU ÎNDRĂZNIT MAI MULT și i-a costat. I-a costat... îndrăzneala doar de a se apăra în fața uneia dintre cele mai periculoase linii de atac din Divizia A.

Laurentiu DUMITRESCU

EXPLICAȚII ȘI... EXPLICAȚII

La Cluj s-a înregistrat una dintre surprizele etapei inaugurale a campionatului. Echipa Jiul — în plin proces de reconstrucție — a realizat, în deplasare, în fața puternicului „11” antrenat de St. Onisie, un nesperat rezultat de egalitate, care apreciat prin prisma antecedentelor competiționale, ne apare ca o veritabilă performanță.

Întrebarea care se pune, însă, acum, este dacă acest 2-2 constituie, într-adevăr, o reușită a echipei din Petroșani, sau este consecința firească a nereușitei formației studenților clujeni. Și încercînd a ne situa cu răspunsul nostru cît mai aproape de limitele adevărului vom spune, mai înții, referindu-ne exclusiv la meciul de duminică, că Jiul a cîștigat pe merit un punct datorită unui joc echilibrat, bine organizat și, mai ales, corect orientat tactic în condițiile terenului alunecos, care impunea evitarea oricăror complicații, mișcare continuă, sprijin reciproc și, îndeosebi, folosirea paselor la semiînălțime și pe distanțe lungi și medii în raport cu caracterul acțiunilor ofensive — (a-

tacuri poziționale sau contraatacuri). Respectînd asemenea indicații, formația antrenată de Șt. Coidum a avut, considerăm, partea sa de contribuție pozitivă la stabilirea rezultatului, care i-a adus și satisfacția punctului cucerit.

În același timp, însă, trebuie să spunem, referindu-ne de astă dată la efectele perioadei de pregătire precompetițională, că la rîndul său, și „U” Cluj se poate acuză de pierderea unuia dintre cele două puncte, teoretic acordate de calculul hîrtiei și de avantajul valorii colective. Fără a încerca să găsim neapărat o scuză în asemenea situație, este normal să recunoaștem, totuși, că formația studenților clujeni a fost singura dintre divizionarele A obligată să se pregătească în această vară cu lotul fragmentat în trei părți (la club, la reprezentativa studențească, la Balcăniadă). Și se pare că pe undeva tocmai această lipsă de omogenitate în pregătire se face simțită acum în nerealizarea plenară a posibilităților reale ale echipei.

Mihai IONESCU

CAMPIONII ÎN... OFSAID!

Despre U.T.A., cîștigătoare în derbyul inaugural al campionatului, ne-am ocupat mai pe larg luni, în cronica meciului. Ea rămîne aceeași formație fanion a spiritului ofensiv din fotbalul nostru, în pofida realelor dificultăți (ce vor mai greva asupra randamentului ei) prin care a trecut înaintea partidei: accidentarea lui Kuhn, folosirea forțată, din lipsă de efectiv, a lui Broșovschi (absent de la echipă pe toată perioada pregătirilor), pierderea, cel puțin temporară, a antrenorului lor, N. Dumitrescu, care acuză o maladie cardiacă.

Să afectăm, așadar, rîndurile care urmează adversarului formației textiliste, lui F. C. Argeș, campioana ce ne va reprezenta, în curînd, în competiția nr. 1 europeană, rezervată echipelor de club, și de la care, fi-rește, pretențiile sînt mai mari. La Arad, în evoluția formației piteștene au fost destule momente de fotbal autentic, demne de echipa campioană. Atît în prima repriză cît mai ales în cea de a doua, înainte și după obținerea golului egalizator. Băieții lui Halagian și Dima se desfășoară lucid și dinamic în momentele de posesie a mingii, probînd prin manevrele lor variate (între care integrarea judicioasă în ofensivă a lui Olteanu este realmente un element de surpriză pentru adversar) serioase preocupări de laborator.

Ceea ce nu e în ordine, însă, în

evoluția lor este jocul în defensivă, unde AȘEZAREA ÎN LINIE A APĂRĂRII ÎMEDIATE, ALTĂDATA FOLOSITA ACCIDENTAL, A DEVENIT ACUM MANIERĂ.

Pe mina acestei sisteme, F. C. Argeș a primit ambele goluri (întrucît la infiltrările lui Axente și Petescu nici unul din apărătorii lui F. C. Argeș n-a mai putut interveni la dublaj, la acoperire) și puțin a lipsit ca Niculescu și Stan să mai scoată de cîteva ori balonul din plasă.

De ce au ales campionii acest gen de dispoziție a fundașilor lor? Greu, foarte greu de înțeles în condițiile în care, este știut, antrenorul posedă trei stoperi de certă valoare, pe Barbu, Olteanu și Vlad. Unul dintre ei, Barbu, a îndeplinit chiar la Arad rolul de libero, dar el a făcut-o de o manieră sui-generis, fiind cel ce dirija... alinieră dispartă, pe un front larg, a coechipierilor lui din apărare. Sinceri să fim pe Barbu, veteranul echipei, poate-l înțelegem. Pentru aplicarea ei, apărarea în linie nu consumă prea mult efort fizic, este mai economică, pe măsura potențelor lui. În același timp, însă, apărarea în linie este și (s-a văzut, repetăm, și la Arad) falimentară, fiind repudiată, de mult, de toate echipele mari.

Ce au de spus cei doi antrenori Halagian și Dima?

G. NICOLAESCU

OMOGENIZAREA, CERINȚĂ VITALĂ LA REȘIȚA

Deși anul trecut C.S.M. Reșița își obișnuise suporterii cu șirul său de succese, acum spectorii, ca și jucătorii, de altfel, au trebuit să se mulțumească cu acest 0-0 realizat în fața Steagului roșu. Duminică, toată lumea și-a dat seama că Divizia A e cu totul altceva, că adversarele sînt mult mai valoroase și că, în fața lor, C.S.M. trebuie să lupte din răsputeri pentru a le face față.

Pentru formația din Reșița, partida a constituit debutul în prima divizie, element ce aduce cuvenitele circumstanțe în privința evoluției sale. Și apoi, trebuie recunoscut că Steagul roșu este una din echipele noastre bune, sobră, matură, ce nu se pierde prea ușor cu firea, fiind chiar specializată a jocurilor în deplasare. În plus, Adamache — inspirat și de data aceasta, la cîteva intervenții — rămîne un stîlp al formației din orașul de la poalele Timpei. Totuși, C.S.M. ne-a arătat că mai are de lucru pînă va veni la nivelul și pretențiile Diviziei A. La Reșița, problema nr. 1 rămîne omogenizarea formației, pe cupluri și

în ansamblul ei. E nevoie de o sincronizare a fundașilor centrali, acolo unde Kiss, se pare, are predilecție pentru un exagerat de lung control al balonului. Grozăvescu, greoi și lent, nu ține pasul cu Heldeanu (duminică, deși insuficient pregătit fizic, a fost cel mai bun jucător al gazdelor). În plus, excelențele lui pase în adîncime, „gen Dumitru”, n-au fost... înțelese nici de Atodiresci și nici de Szilaghy. Ultimul, de altfel, nu a fost jucătorul de percuție de care am auzit și nici colaboratorul lui Neagu, care mai are și el nevoie de timp pentru a se încadra în cvartetul ofensiv. În schimb, extrema stîngă, Florea, a lăsat o frumoasă impresie, evoluînd de parcă ar fi jucat în A de cînd lumea.

C.S.M. Reșița mai are de lucru pînă la împlinirea aspirațiilor, rămînerea în Divizia A. Pentru aceasta trebuie să muncească foarte mult la pregătire. Antrenorul Reinhardt, cu experiența și priceperea sa, credem că va ști unde și cum să intervină.

Constantin ALEXE

REȘIȚA: Adamache prinde spectaculos un balon înalt.

Foto: Ioan CARDOȘ

5. partidei; teren greu, alunecos; spectatori: aproximativ 5.000.

SPORTUL STUDENȚESC: Suchi 7 — Jurea 6 (min. 46 Cuda 8), Mădoanu 8, D. Nicolae 8, Cojocaru 4 — Tănăsescu 8, Oct. Ionescu 8 — Legeanu 6 (min. 58 Pană 7), Bujor 8, S. Mircea 6, Brașu 6.

S.C. BACĂU: Ghiță 9 — Mloc 9, Catargiu 8, Velicu 8, Margasoiu 7 — Vătafu 8, Dutan 8 (min. 75 Hrițcu 7) — Pană 9, Dembrowschi 10, Răduț 7, Florea 8 (min. 75 Băluță 7).

Arbitru: Gr. Birsan (Galați), nota 10.

LA TINERET-REZERVE: Sportul studențesc — S.C. Bacău 4-0 (4-0).

„U” Craiova — RAPID 2-1 (1-1)

Au marcat: DUMITRIU III (min. 8), OBLEMENCO (min. 45) și BALAN (min. 67).

Stadionul Central, teren moale, alunecos, timp frumos, spectatori aproximativ 20.000.

UNIVERSITATEA: Oprea 7 — Niculescu 7, Deselnicu 8, Sameș 8, Velea 7 — Kiss 7, Ivan 7 — Tără-lungă 7, Niță 7 (min. 88 Balan 7), Oblemenco 9, Marcu 8.

RAPID: Răducanu 9 — Pop 7, Boc 8, Mușat 7 (min. 46 Grigoras 8), Ștefan 6 — Naom 8, Angelescu 9 — Petreanu 6 (min. 63 Dinu 7), M. Stelian 8, Neagu 7, Dumitriu III 7.

Arbitru: I. Rus (Tg. Mureș), nota 8.

LA TINERET-REZERVE: 2-0 (0-0).

„U” Cluj — JIUL 2-2 (0-0)

Au marcat: STOIAN (min. 47), CREȚU (min. 55), BARBU (min. 76) și MULTESCU (min. 88).

Stadion Municipal; teren alunecos, imbibat cu apă; timp ploios; spectatori aproximativ 7.000.

UNIVERSITATEA CLUJ: Ștefan 7 — Crețu 8, Pexa 7, Solomon 7, Cîmpeanu 8 (min. 81 Mihăliță) — Anca 9, Muresan 7 (min. 65 Barbu 7) — Ulfăleanu 7, Munteanu 8, Soa 8, Ilea 9.

JIUL: Marincau 7 (min. 81 Ion Gabriel) — Dodu 8, Tonca 8, Stocker 8, Naidin 7 — Naghi 8, Urmeș 7 (min. 85 Mihai Marian) — Făgăș 7, Multescu 8, Stelian 7, Sabados 7.

Arbitru: C. Ghemigean (Buc.), nota 10.

LA TINERET-REZERVE: 3-0 (1-0).

U.T.A. — F.C. ARGES 2-1 (1-0)

Au marcat: AXENTE (min. 13), TROI (min. 55) și PETESCU (min. 77).

Stadion U.T.A.; teren bun; timp însorit, apoi ploie; spectatori — aproximativ 15.000.

U.T.A.: Vidac 7 — Blăraș 7, Leret 7, Pojoni 8, Popovici 8 — Căliniș 6 (min. 70 Pirvu 7), Petescu 8 — Axente 8, Domide 8, Broșovschi 6, Sima 6.

F.C. ARGES: Niculescu 6 (min. 15 Stan 8) — Pe-

gulea 7, Barbu 6, Vlad 6, Ivan 5 — M. Popescu 7, Olteanu 7 — Troi 8 (min. 75 Roșu), Dobrin 6, Pre-purget 7, Radu 7.

Arbitru: Gh. Limona (Buc.), nota 8.

LA TINERET-REZERVE: 1-0 (1-0).

C.S.M. Reșița — STEAGUL ROȘU 0-0

Stadion „Valea Doman-lu”; timp: a plouat pînă la începerea meciului; teren alunecos, totuși bun, puțind seama de vremea

nefavorabilă; spectatori peste 15.000.

C.S.M. REȘIȚA: Dîș 8 — Rednic 6, Georgevici 8, Kiss 7, Kafka 7 — Grozăvescu 6 (min. 69 Pușcas 7), Heldeanu 9 — Atodiresci 6, Neagu 7, Szilaghy 5 (min. 72 Varga 5), Florea 8.

STEAGUL ROȘU: Adamache 8 — Ivăncescu 7, Jenei 8, Olteanu 8, Angho-lui 6 — Pescaru 8, Cadar 7 — Anghel 4 (pentru a-vertismen și eliminare), Florescu 7, Băluță 7, Györfi 8.

Arbitru: C. Petrea (Buc.), nota 9.

LA TINERET-REZERVE: C.S.M. — Steagul roșu 0-0.

PRIMII LIDERI AI DIVIZIEI B: F.C. GALAȚI ȘI C.F.R. ARAD

SERIA I

ÎN MIN. 90, O NEATENȚIE PLĂTITĂ CU DOUĂ PUNCTE

Clubul sportiv Tirgoviște — Politehnica Iași 0-1 (0-0)

A marcat: Lupulescu (min. 90).
C.S. TIRGOVIȘTE: Stănescu — Ungureanu, Cioabanu, BOGDAN, Buciumeanu — POPA, ECONOMU — Niculescu (min. 75, Oancea), Pirvu, Harapu (min. 85, Andrei), Nistor.
POLITEHNICA IAȘI: Pop — Sofian, IANUL, Stoicescu, Costăchescu — Romila I. Romila II — Incze (min. 75, Moldovan), MARICA, LUPULESCU, Dănilă.
A arbitrat: C. Dinulescu — București, satisfăcător.

Deși ploaia a căzut din abundență, în tribunele stadionului din Tirgoviște au luat loc peste 4000 de spectatori. Echipa ieșeană, cu un potențial valoros, a avut inițiativa în primele 15 minute, când a practicat un joc de calitate și înaintași au șutat puternic la poarta lui Stănescu. Dar terenul îmbibat cu apă și-a spus cuvântul: oaspeții, treptat-treptat, au legat mai greoi jocul, au început să tragă de timp, semn că erau multumii cu un rezultat de egalitate. În ultimul

minut al partidei însă s-a produs lovitura de teatru: toată lumea aștepta fluierul final și portarul Stănescu a trimis balonul colegului său de apărare, Cioabanu, care în loc să degajeze, comite o gravă greșală, driblind aproape de careu și pierzând mingea în favoarea lui Lupulescu. Înaintașul Politehnicii a speculat prompt situația ivită, a șutat năpraznic, pe jos, la rădăcina barei și... 1-0 pentru oaspeți.

Gazdele au jucat, în general, bine, și au a-

vut mai mult timp inițiativa. Înaintașii localnici au construit nenumărate acțiuni ofensive, dar n-au putut depăși decisa apărare a oaspeților. Sistemul defensiv al formației tirgoviștene s-a descurcat destul de bine, mai ales în primul sfert de oră, când, de altfel, oaspeții au făcut totul ca să deschidă scorul. Este adevărat că în această perioadă critică pentru localnici, linia mediană a ajutat apărarea, ea apoi, să sprijine, cu mingi utile, pe înaintași. Dar, înaintașii n-au avut tirul reglat și ieșenii au plecat din Tirgoviște cu două puncte.

După aspectul general al meciului, rezultatul nedreptățește echipa locală.

MIȘU AVANU

BUCUREȘTI: Izolat între 3 adversari, D. Georgescu creează panică la poarta studenților băcăuani. Foto: S. BAKCSY

UN AUTOGOL A DECIS REZULTATUL

Progresul București — Știința Bacău 1-0 (0-0)

A marcat: Tănăsache (min. 58, autogol).
PROGRESUL BUCUREȘTI: Giron — V. Popescu, MAN-DOIU, Gligore, AD. CONSTANTINESCU — Condurache (min. 48, Matei), PISLARU — Manca, DUDU GEORGESCU, P. GHEORGHE, Farkas (min. 30, BARTHALES).
ȘTIINȚA BACĂU: MINIOSU — Tănăsache, TANA, CIOCIU, Zaharia — HETREA, NEMES — Pruteanu, Stroe, Neagu (min. 48, Stănescu), Grosaru.
A arbitrat: V. Grigorescu — Craiova, foarte bine.

La simpla citire a scorului, oricine ar fi tentat să creadă că victoria bucareștenilor se datorește mai mult hazardului, decît jocului prestat de ei. Pe teren însă a existat o mare disproporție de for-

te. Progresul, în rîndurile căreia au evoluat mulți tineri, a pus stăpînire pe joc încă din primele minute ale disputei, a combinat mult, hărțuind permanent apărarea adversă, a șutat desori la

poartă (a avut trei bare!), dar unicul gol a fost înscris de apărătorul Științei, Tănăsache, în min. 58, când a deviat balonul, centrat de Manca, în propria poartă. Replica studenților a fost destul de timidă, oaspeții s-au apărut în majoritatea timpului cu cite 7 și 8 jucători și au contraatacat sporadic prin Stroe și Grosaru.

Bucureștenii au început furtunos meciul și în minutul 5, ei au ratat prima ocazie: Farkas, din apropierea porții, a trimis, cu capul, balonul în bară! Apoi, în decurs de zece minute, jucătorii Progresului au beneficiat de 5 lovituri de colț, care însă nu au fost fructificate. Cu toate că terenul alunecos constituia un impediment în controlul balonului, bucareștenii au construit acțiuni frumoase și în minutul 19 din nou Farkas a expedit balonul în bară, iar cu două minute înainte de pauză, Dudu Georgescu l-a imitat.

În partea a doua, aspectul jocului nu s-a schimbat. Elevii antrenorului Iordache au avut inițiativa și în minutul 58, apărarea Științei a cedat.

Pînă la fluierul final, înaintașii Progresului și-au creat cîteva situații de a majora scorul, dar Miniosu a apărut foarte bine.

Pompiliu VINTILA

SERIA A II-a

VICTORIE MERITATĂ A OASPEȚILOR

Metalul Drobeta Tr. Severin — Olimpia Satu Mare 0-1 (0-1)

A marcat: Podlesni (min. 27).
METALUL: Angelescu — Muschici, Cîntar, Trașcu, Cîrtoș (min. 46, Vișan) — JIMBOREANU, PLEIAN — CA-
PRIORU, Bota, Udrea (min. 46, Geoiu), Olteanu.
OLIMPIA: BATHORI I — Filip, Jula, KNOBLAU, Bucsa — NEUMAIER, Peiz — PODLEȘNI, Barta, LIBRA, Bathori II.
A arbitrat: I. Oprița — Arad, bine.

Sanționați de F.R.F. pentru că nu și-au apărut corect șansele în ultimul joc al campionatului trecut (2-6 la Satu Mare, cu Corvinul Hunedoara), și deci penalizați cu scăderea a 4 puncte, jucătorii de la Olimpia au intrat pe teren hotărîți să nu piardă acest joc.

Începutul și desfășurarea partidei aveau să ne arate că oaspeții știu să se apere organizat și să contraatace destul de periculos, prin Barta și Libra. Surprinși de situația ivită, metalurgistii se mobilizează mai mult decît au făcut-o pînă atunci, impunîndu-se cu autorita-

te. Acționînd pe fronturi largi, linia de mijloc (Jim-boreanu-Pleian) a lansat cu multă îndemînare „vir-furile”, Udrea și Bota, jucătorii foarte incisivi. Severinenii și-au creat numeroase ocazii de a în-serie, dar, le-au ratat cop-ilărește din poziții excele-lente. În plină dominare a localnicilor, oaspeții bine coordonați de Neumaier și Peiz reușesc să înscrie unicul gol cu care aveau să cîștige partida (min. 27). Peiz recuperează o minge la mijlocul terenului, pătrunde în terenul advers, îl lansează pe Podleșni, acesta sprintează pe lingă fundușul Muschici

(nesigur) și dintr-un unghi dificil înscrie în colțul lung. După primirea golului, gazdele continuă să domine, dar... numai atît.

În repriza secundă, în ciuda ploii care a căzut, Metalul a construit atac după atac, dar, a ratat foarte mult (min. 50-Bota, min. 75-Jimboreanu, min. 80-Căprioru). Dar ocazia cea mai clară a fost cea din min. 77, cînd Bota, scăpat de sub supravegherea lui Bucsa, se îndreaptă singur spre poartă, fiind ținut de tricou de acesta din urmă pe linia de 16 m. În tot acest răstimp, jucătorii din Satu Mare n-au renunțat nici un moment la jocul pe contraatac, creîndu-și două bune ocazii de a înscrie pe care Libra (min. 60) și Barta (min. 69) le-au ratat.

V. IORDACHE

REVANȘĂ CLARĂ A FERROVIARILOR

C.F.R.-Arad — C.S.M.-Sibiu 2-0 (2-0)

Au marcat: Körösi (min. 13) și Gyenge (min. 36).
C.F.R. ARAD: Jivan — Colăreț, Bermeș, Kukla I, Cocuban — GYENGÉ, DAMIAN — Mihoc, KUKLA II, Schwartz (min. 70 Babău), KÖRÖSI.
C.S.M. SIBIU: Liebhart — Zaharia, David, Rubint, Judele — FLICHS, Răduță (min. 11, Gabel) — Serioz, Soos, FLOAREA, Crețu (min. 56, Schwartz).
A arbitrat: Otto Anderco — Satu Mare, foarte bine.

Istoria din campionatul trecut nu s-a mai repetat, formația gazdă reușind de astă dată să-și apropie victoria în fața sibiienilor la un scor (2-0) conform cu cele petrecute în spațiul de joc. Într-adevăr, feroviarilor arădeni, mai maturi, mai judicioși „orchestrați”, au marcat un plus de superioritate față de adversarii lor, au controlat ostilitățile și teritorial și tactic, descurcîndu-se mai ușor în condițiile terenului devenit alunecos din cauza ploii.

Așa se face că în min. 36 meciul era jucat, tabela de marcat arătînd 2-0 datorită punctelor înscrise de Körösi și Gyenge. La primul gol, aripa dreaptă Mihoc a expedit un șut-centrare, paralel cu poarta, și mingea, neinterceptată de nimeni, a fost împinsă în plasă, din apropiere, de către Körösi. Cel de al doilea gol s-a înscris astfel: Schwartz, fiul fostului inter stînga al „Ripensiei”, l-a servit în stilul tatălui său, în suprafața de pedepsă, pe

mijlocașul Gyenge, intercalat în atac care, nestîngherit, a introdus balonul în plasă.

Cum au evoluat oaspeții? După un început promițător, cînd în minutele 3 și 8, Crețu și Soos au fost foarte aproape de deschiderea scorului, fotbalistii sibiieni au intrat într-un joc confuz acționînd fără prea mare încredere în posibilitățile lor. Fără îndoială, echipa sibiiană resimte recenta operațiune de fuziune cu „Independența”. Ceva mai tîrziu, printr-o muncă temeinică, formația va putea cîștiga în omogenitate și desigur și în clarviziunea jocului, pentru a evolua la potențialul ei din trecut.

G. NICOLAESCU

CORVINUL S-A APĂRAT FERM ȘI EXACT

Metrom Brașov — Corvinul Hunedoara 0-0

METROM: Szalad — Sîseă, Petrescu, Stoien, Bădișoiu — Gabor, Selimesy (min. 80 Mureșan) — Necula, PARASCHIVESCU, Gane (min. 61, Ferencz), FURNICA.
CORVINUL: SOCOL — Coiculescu, STAN, MATEI, Mercea — Colocaru, Popa — MUNTANU, Dobre, CSERGÖ, Giurgiu.
A arbitrat: A. Bentu — București, foarte bine.

Îmbrățișările și bucuria hunedorenilor de la sfîrșitul meciului sînt dovada temerilor lor inițiale față de un meci în desplasare cu o echipă proaspăt promovată, despre care nu se șiau prea multe.

Dar, lecția apărării învățată acasă a fost potrivită cu tactica gazdelor, aflate mereu în ofensivă și cu starea terenului, muțat bine de ploaie înainte și în cursul jocului.

Corvinul s-a apărut sistematic și precis, dezvoltînd o întreagă industrie de pase, mișcări și încrucișări în fața porții, adică un zid mobil, rămas inexpugnabil pînă la urmă. Este adevărat că sarcina oaspeților a fost mult ușurată de imprecizia și ineficiența unei înaintări brașovene insistență, combinativă, inspirată de multe ori, dar cu... o dentiție de lapte!

Aproape 600 de spectatori, înfruntînd permanent o ploie obsedantă, au gustat deliciale unui debut promițător în condițiile amintite, pentru care ambele echipe au merite egale.

Dominații teritoriale brașovene și inițiative o-

fensive, oaspeții, calmi și siguri, i-au opus o sistematică defensivă, transformată pe alocuri în fulgerătoare contraatacuri, ratate din păcate de Csergo și Dobre. Dacă ocaziile de gol au fost mai nume-

roase pentru brașoveni, din care amintim cele două bare din min. 51 (Furnică), ele au fost cheltuite inutil de o înaintare sterilă. Deși cu o bună pregătire fizică, sfîrșitul meciului a găsit cele două echipe oboseite și împăcate cu ideea unui egal, care oglindește real raportul de forțe.

Mihai BIRA

REZULTATE • CLASAMENT • ETAPA VIITOARE

Progresul București — Știința Bacău 1-0 (0-0); F. C. Galați — S. N. Ottenia 4-1 (2-0); Ceahlău P. Neamț — C.F.R. Pașcani 1-0 (0-0); Dunărea Giurgiu — Chimia Rm. Vilcea 2-0 (1-0); Delta Tulcea — Progresul Brăila 1-1 (0-1); Clubul sportiv Tirgoviște — Politehnica Iași 0-1 (0-0); Metalul Plopieni — Politehnica Galați 3-1 (1-1); Gloria Buzău — Metalul București 0-0.

1. F. C. Galați	1	1	0	0	4-1	2
2-3. Dunărea Giurgiu	1	1	0	0	2-0	2
2-3. Metalul Plopieni	1	1	0	0	3-1	2
4-6. Politehnica Iași	1	1	0	0	1-0	2
4-6. Progresul București	1	1	0	0	1-0	2
4-6. Ceahlău P. Neamț	1	1	0	0	1-0	2
7-10. Progresul Brăila	1	0	1	0	1-1	1
7-10. Metalul București	1	0	1	0	0-1	1
7-10. Delta Tulcea	1	0	1	0	1-1	1
7-10. Gloria Buzău	1	0	1	0	0-1	1
11-13. C. S. Tirgoviște	1	0	0	1	0-1	0
11-13. Știința Bacău	1	0	0	1	0-1	0
11-13. C.F.R. Pașcani	1	0	0	1	0-1	0
14-15. Chimia Rm. Vilcea	1	0	0	1	0-2	0
14-15. Politehnica Galați	1	0	0	1	1-3	0
16. S. N. Ottenia	1	0	0	1	1-4	0

ETAPA VIITOARE (27 august): Chimia Rm. Vilcea — Delta Tulcea, Politehnica Galați — Progresul București, Progresul Brăila — Metalul Plopieni, C.F.R. Pașcani — F. C. Galați, Știința Bacău — Ceahlău P. Neamț, S. N. Ottenia — Gloria Buzău, Metalul București — Clubul sportiv Tirgoviște, Politehnica Iași — Dunărea Giurgiu.

REZULTATE • CLASAMENT • ETAPA VIITOARE

Olimpia Oradea — Minerul Baia Mare 1-1 (1-0); C.F.R. Timișoara — Chimia Făgăraș 1-0 (0-0); Metalul Drobeta Tr. Severin — Olimpia Satu Mare 0-1 (0-1); C.F.R. Arad — C.S.M. Sibiu 2-0 (2-0); Metrom Brașov — Corvinul Hunedoara 0-0; Electroputere Craiova — Politehnica Timișoara 0-1 (0-1); Gloria Bistrița — Metalurgistul Cugir 1-0 (1-0); Minerul Anina — F. C. Bihor 1-0 (0-0).

1. C.F.R. Arad	1	1	0	0	2-0	2
2-5. Minerul Anina	1	1	0	0	1-0	2
2-5. Politehnica Timișoara	1	1	0	0	1-0	2
2-5. Gloria Bistrița	1	1	0	0	1-0	2
2-5. C.F.R. Timișoara	1	1	0	0	1-0	2
6-8. Olimpia Oradea	2	0	1	0	1-1	1
6-8. Minerul Baia Mare	1	0	1	0	1-1	1
6-8. Metrom Brașov	1	0	1	0	0-1	1
9. Olimpia Satu Mare	1	1	0	0	1-0	0
10. Corvinul Hunedoara	1	0	1	0	0-0	0
11-13. Metalul Drobeta T.S.	1	0	0	1	0-1	0
11-13. Electroputere Craiova	1	0	0	1	0-1	0
11-13. Metalurgistul Cugir	1	0	0	1	0-1	0
11-13. Chimia Făgăraș	1	0	0	1	0-1	0
11-13. F. C. Bihor	1	0	0	1	0-1	0
16. C.S.M. Sibiu	1	0	0	1	0-2	0

ETAPA VIITOARE (27 august): Corvinul Hunedoara — Electroputere Craiova, Metalurgistul Cugir — Minerul Anina, Chimia Făgăraș — Olimpia Oradea, Olimpia Satu Mare — C.F.R. Timișoara, F.C. Bihor — C.F.R. Arad, Politehnica Timișoara — Metalul Drobeta Tr. Severin, Minerul Baia Mare — Metrom Brașov, C.S.M. Sibiu — Gloria Bistrița.

ECHIPELE BRITANICE ÎN FAȚA CUPELOR EUROPENE

Au trecut patru ani de când numele vreunei echipe britanice nu a mai apărut pe tabloul câștigătorilor trofeului campionilor europeni. Atunci învinsese Manchester United pe Benfica, pe Wembley, grație jucătorului de excepție, din acea vreme, George Best. Un an înainte, fusese rândul lui Celtic, învingătoare lui Inter la Lisabona. Dar, în urmă cu cîteva luni, Inter și-a luat revanșa eliminînd pe Celtic, în semifinale de data aceasta...

Acum, în fața unei noi ediții a așa de reușitelor întreceri între cluburile Europei, mă întreb care dintre echipele britanice ar fi în stare să atace trofeul cel mai înalt, Cupa campionilor? Și tot Celtic mi se pare cea mai aproape de o asemenea performanță. Deși, văzînd-o, în repetate rânduri în joc, îmi dau seama că Jock Stein are multe rețușuri de făcut. Dar, să mă explic!

Întîi, Celtic trebuie să-și recîștige calmul său proverbial. În sezonul trecut, prea mulți jucători se lăsau pradă nervilor, gesturilor necontrolate. Așa, spre exemplu, descoperirea lor cea mai recentă, acest „tunar”, Kenny Dalglish, mi-a apărut într-o asemenea stare de surescitare încît nu l-am văzut o singură dată, măcar, încercînd o combinație, deși îl avea, adeseori, foarte aproape pe un jucător foarte subtil creator, pe Lou Macari. Și mai este problema Jimmy Johnstone, care... trăiește (fotbalistic vorbind) încă. Pînă acum vreo 2-3 sezoane, micuțul, strălucitorul și neștiutimăratul extrem dreptă era primul as al lui Celtic și chiar al fotbalului scoțian, jucător energic și curajos, stăruitor și inspirat. De cîțiva timp Johnstone e în pierdere de inspirație și nu-mi aduc aminte ca cineva să-l fi pus la respect cum a făcut-o în acel meci de la Glasgow, aproape necunoscutul fundas al lui Internazionale, Orioli. Mi-am întărit convingerea că Johnstone rămîne un om de înlocuit, urmîrîndu-l cîteva săptămîni mai tîrziu în meciul Scoția — Anglia, cînd el a intrat în a doua repriză și... nici nu ne-am dat seama că el se află, totuși, în teren. Dar la pierderea lui Johnstone se poate adăuga, după opinia mea, aceea a lui Billy McNeill, dirijor la centrul terenului, căpitan al lui Celtic. Un lucru curios: Stein îmi vorbise în ajunul meciului cu Inter despre

îngrijorarea lui în privința lui Bobby Murdoch, jucător excepțional dotat, dar care — mă informa directorul tehnic — e într-o vizibilă scădere. Pentru ca, doar cîteva ore mai tîrziu, el să domine — autoritar, din punctul de vedere al campioanei scoțiene — disputa cu campionii Italiei. Înțelegeți deci că sub semnul acestor controverse de formă, poate de sfîrșit de carieră, de stare nervoasă, se scurge acum viața lui Celtic. Cît de repede le va lecui maestrul Stein? Cu atît mai rapid echipa din Glasgow va prinde ritmul performanțelor înalte! Mai cu seamă că ea va avea timp să „ia măsura” noii ediții a C.C.E., primul tur prezen-tîndu-i un adversar destul de slab: Rosenborg Trondheim din Norvegia.

Fu admir pe Derby County, ca să trec la campioana engleză, ca o echipă care vrea să meargă înainte, e dornică de lauri cum se spune, dar nu se poate nega că a avut destul noroc învingînd, chiar pe linia de scîiere, în campionat. Un campionat care era destinat lui Leeds. Pe teren propriu, Derby este puternică; cu doi oameni de vîrf renumiți, John O'Hara și Hector Kevin, impecabil susținuți din spate de micuțul scoțian Archie Gemill. Dar, pe teren străin e altceva: nu pot uita aceea după-amiază cînd campioana era pulverizată de Manchester City, pe „Mayne Road”. După mine, Derby County se poate considera mai mult decît măgulită dacă va atinge în semifinale.

Rămîne o reprezentantă viguroasă a fotbalului britanic, această Tottenham, un unsprezece greu și combativ, cu valori internaționale certe. Chivers, Peters, Gilzean și ceilalți pornesc cu argumente certe de a-și menține trofeul, „Cupa U.E.F.A.”. Dar, așa cum spuneam la început, ceea ce e scump pentru fotbalul britanic rămîne sub semnul unei mari întrebări: va reuși o reprezentantă a sa — după o pauză așa de îndelungată — să intre iarăși între laureatele „Cupei campionilor”? Semnele începutului de sezon, în ce le privește pe aceste delegate ale sale, nu sînt de natură a ne face foarte optimiști.

BRIAN GLANVILLE

Londra — august

Peters — în fotografie după marcarea primului gol al său și al lui Tottenham în actualul campionat englez — va fi din nou în luptă pentru cucerirea „Cupei U.E.F.A.”.

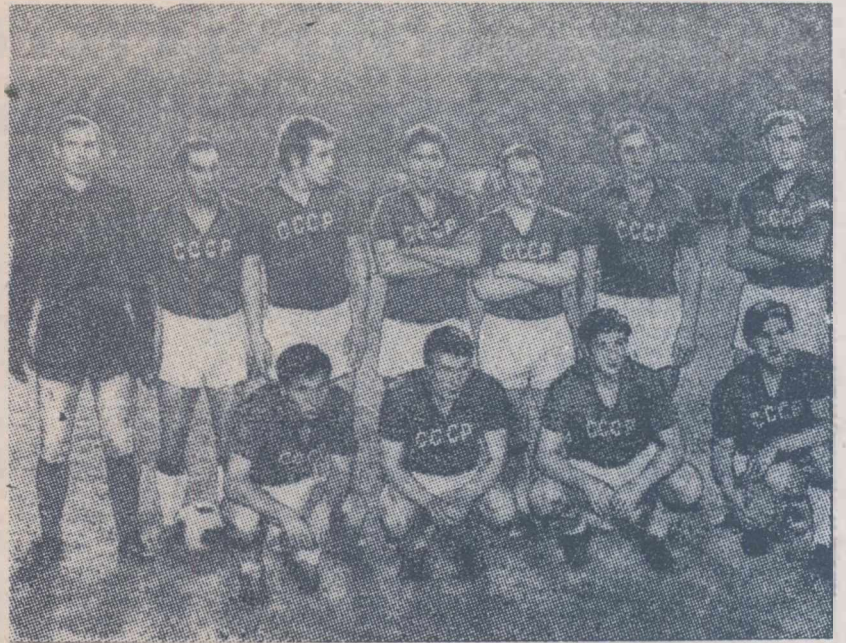
BĂTRÎNUL KURT VREA SĂ „MOARĂ” ACASĂ!

Niciodată spectatorii de pe micul teren din împrejurimile STOCKHOLMULUI n-au văzut asemenea agitație pe modestul lor stadion. De dimineață au stat în fața intrării principale uriașele autocare ale televiziunii și radioului, care au instalat toate cele necesare transmisiilor, curînd și-a făcut apariția cinematografului. Dar la ora începerii meciului, tribuna gemea sub presiunea asistenței — reoord. De ce? Ce a seos din tabietul ei vîlă micului stadion, gazdă a unei formații din a treia ligă, I.F.K. STOCKHOLM?

M. bine, KURT HAMRIN, internaționalul, cel care duse echipa SUEDEI pînă în finala campionatului lumii în 1958, juca din nou acasă; după 16 ani de absență, ani petrecuți în Italia, la JUVEN-TUS, la PADOVA — cite un an — la FIORENTINA noua sezoane, înainte de a trece la Milan și Napoli, cite două campionate. După o tentativă, acoperită de insuccese, ca antrenor-jucător la PRO-VERCELLI, „diavolul Hamrin” s-a hotărît să plece din viața de competiție. Și a vrut s-o facă acolo unde începuse, în SUEDEA lui. De aceea a cerut conducătorilor de la I.F.K. STOCKHOLM să-l legitimeze. Prima de transfer, simbolice: 10 coroane. Pretenții? Nici una. Să joace doar.

Și a jucat surprinzător de bine, atunci, în ziua cînd și televiziunea și radioul și cinematograful au venit să-l onoreze pe omul care marcase cele patru goluri decisive ale echipei SUEDEI din acele campionat mondial, unic pentru ea, 1958. A înscris două și în această duminică de 2 august cînd I.F.K. STOCKHOLM a fost aplaudat ca la cea mai mare victorie a ei, deși pierduse cu 3-4. La 38 de ani, „bătrînul Kurt” ce mai înteste? Antrenorul? „NU ÎNCA”, a răspuns el interviului luat imediat după meci. Mi-am dat seama, din mica dramă trăită cu Pro Vercelli ca se înșeală cine pune totul pe seama hazardului atunci cînd cariera unui antrenor se frînge din plecare. Nu. E nevoie de acomodare și, mai cu seamă, e nevoie să te aprovizionezi cu o seamă de cunoștințe pe care ochiul de jucător nu le-a înregistrat fiindcă nu avea timpul s-o facă. Trebuie deci să lucreze o bună bucată de vreme pe lîngă tehnicieni, experimen-tați și abia, apoi, să înceapă din nou... Acestea au fost cuvintele „diavolului Kurt” în acea duminică de august, cînd micul teren din împrejurimile Stockholmului a trăit cea mai agitată zi din întreaga lui existență. Cînd Hamrin venise să „moară” acasă, în Suedia lui...

ef. I.

Zaria Vorosilovgrad a dat acestei selecționate a Uniunii Sovietice, prezentă la „Minicupa mondială” din Brazilia, pe majoritatea titularilor.

O „NECUNOSCUTĂ”, MEREU ÎN FRUNTE

La început, toți au spus că e un „start fals”. Dar etapele au trecut și această aproape necunoscută echipă din Vorosilovgrad — Zaria — nu se arată deloc dispusă să cedeze locul prim din campionatul Uniunii Sovietice. Mășăluiește în urma ei echipe de mare experiență, cunoscută în întreaga lume, precum T.S.K.A. Moscova, Dinamo Tbilisi, Torpedo și Spartak Moscova.

Fenomenul n-a rămas neobservat, se înțelege, pentru iubitorii fotbalului din U.R.S.S. Evoluțiile tinerei formații din Vorosilovgrad sînt ur-mărite cu mare interes, pretin-denți, și ca a ajuns să stabilească recorduri de aflientă pentru campionatul în curs. De pildă, la Leningrad, într-un meci cu Zenit, s-au înregistrat 80 000 plătitori, cea mai mare cifră din actualul sezon. Inutil să vă mai spunem că pe stadionul propriu tribunele sînt totdeauna arhipline.

Formația aceasta tinăra a trecut cu bine un examen foarte dificil, mai cu seamă raportat la lipsa ei de experiență. Marea majoritate a titularilor au reprezentat Uniunea Sovietică la „Minicupa mondială” din Brazilia și rezultatele au fost mai mult decît onorabile. Să notăm victoria asupra selecționatei Uruguayului, o revanșă pentru înfrîngerea suferită de reprezentativa U.R.S.S. la C.M. 1970, cu Șester-

nev, Evriujhin, Kavazasvili, Mun-tean și alți celebri internaționali în formare.

E de văzut dacă Zaria Vorosilovgrad va rezista pînă la capăt asaltului pe care îl suportă din partea unor adversari nu numai experimentați și valoroși, dar și foarte ambițioși de dorința de a infirma startul slab. Dintr-ei, cei mai bine plasați pentru a ataca locul întîi al clasamentului rămîn fotbalisti de la T.S.K.A. Moscova și cei de la Dinamo Tbilisi, echipa din Erevan nepărînd deținătoarea unor resurse superioare celor arătate pînă acum. Fapt este că, la jumătatea întrecerii, Zaria avea trei puncte avantaj și un meci mai puțin decît Ararat. Cîntărind comportarea sa și evaluîndu-i șansele în privința poziției ei în clasamentul final, celebrul Lev Iașin afirma că „revelația actualului campionat, Zaria, dacă nu va cuceri pînă la urmă titlul se va găsi în orice caz pe unul dintre primele trei locuri ale ordinei definitive a echipelor din întrecerea mondială. Ceea ce înseamnă că — după toate probabilitățile — vom vedea echipa din Vorosilovgrad printre participantele la una dintre competițiile europene, ediția 1973/1974. Un salt uriaș pentru o echipă de care nimeni nu vorbea pînă în această primăvară!

**Carnet
extern**

**U. E. F. A.
NU SE GRĂBEȘTE**

Încă înainte de terminarea sezonului actual, s-au făcut auzite multe voci cerînd intervenții în regulamentele cupelor europene inter-cluburi, atît în direcția eliminării practicilor defensive cit și în aceea a ajungerii la alte criterii — decît executările de lovituri de pedeapsă — pentru departajarea echipelor aflate la egalitate după două meciuri și prelungirile de rigoare.

Trebuie să recunoaștem că dolanțele sînt îndreptățite dar, în același timp, e bine să vedem dacă eventualele schimbări aduse regulamentelor sînt în adevăr superioare actualelor. Să nu ajungem, vrem să spunem, la situația de a modifica numai de dragul modificărilor. Pentru că, de pildă, criteriul executării penaltyurilor e totuși mai sportiv, mai aproape de fotbalul propriu zis, decît acela anterior, al tragerii la sorți. Aici s-a făcut un pas înainte.

Mai puțin pozitivă este situația privind tacticile de apărare; aici — adevărat — nu s-a găsit o armă total eficace, deși dublarea valorii golurilor marcate în deplasare a mai schimbat fața lucrurilor. Dar, să ne gîndim bine, nu ne întîlnim cu acest aspect și în competițiile interne? În acest domeniu, mult mai propice experimentărilor, s-a făcut mai puțin decît în cele internaționale.

Realitățile sumare expuse mai sus le are în vedere și secretarul general al U.E.F.A., Hans Bangert, cînd precizează poziția forului continental față de acțiuni grăbite, iminente, vizînd schimbările de regulament: „Putem spune în prezent, opinează oficialul de la Berna, că atît timp cît nu vom găsi soluții superioare celor valabile în momentul de față, soluții mai eficace decît ele, e dăunător să procedăm la modificări.”

Sigur că ar exista o rezolvare, dar numai prin înlăturarea avantajului terenului, deci a tacticilor defensive; e acest „ou al lui Columb”, disputaarea meciurilor pe teren neutru. Dar ar mai supraviețui cupele europene în asemenea condiții, cînd numărul spectato-riilor ar fi de maximum 20% față de cifrele înregistrate acum? Cu siguranță că nu. Și, atunci, trebuie să mai așteptăm. Timpul poate lucra și altfel pentru competițiile continentale. Perfecționarea mijloacelor de transport, care înregistrează zi de zi salturi uriașe, poate face ca, peste 10 ani să zicem, să nu mai fie o problemă pentru suporterii lui Steaua roșie Belgrad, de exemplu, și cei ai lui Götterborg să se întîlnească pe stadionul din Zürich unde favoritele lor vor susține partida dintr-o intrare continentală.

Să așteptăm deci. Timpul lucrează pentru cupele europene!

Eftimie IONESCU

**ÎNCĂLZIRE
ÎN
PRELIMINARIILE
C. M.**

Pe tabelul preliminarilor europene din C.M. 1974, anul în curs nu reprezintă un punct de greutate. În schimb, 1973 va veni cu disputarea a peste 65% din totalul jocurilor menite să desemneze pe reprezentantele bătrînului nostru continent la „Welt-meisterschaft”. Observăm însă o grăbită. E reprezentativa Islandei care a și disputat trei din cele șase partide ale sale.

ISLANDA CEA GRĂBITĂ

Să fie dorința de a scăpa cît mai repede de o grijă, islandezii neavînd deloc aspirații la primul loc, acolo unde se anunță o luptă de titani și de vechi rivali, între fotbalistii olandezi și belgieni? Sau să se fi produs... o contaminare de la pasionanta dispută sahistă găzduită de țara lor? Aceasta fiind o glumă, se înțelege, deoarece datele jocurilor din grupa a treia, de ea ne ocupăm, au fost fixate cu multe săptămîni înainte ca meciul Spasski — Fischer să devină o „exclusivitate islandeză”.

Să vă prezentăm însă situația acestei tare precipitate se-

lecționate, în dauna căreia — lucrurile sînt clare — redutabili ei adversari caută să-și fortifice golaverajul. Belgienii au reușit un 8-0, în dubla dispută cu Islanda, în vreme ce Norvegia, un outsider al grupului, n-a ajuns decît la 4-1 în partida disputată pe terenul său, la Stavanger. În fața a 8 000 spectatori. Deci, actuala „recordmenă” a numărului de meciuri disputate în zona europeană a preliminarilor are zero puncte, după 270 de minute de joc și golaverajul 1-12.

Într-odevăr, islandezii au scăpat de-o grijă...

SECVENȚE DIN FOTBALUL EUROPEAN

CAMPIOANA IN FUNCTIE, ULTIMA. In Iugoslavia s-a desfășurat tradiționala competiție, dinaintea reluării activității oficiale, care a reunit pe câștigătoarele de titluri de după al doilea război mondial. Pe locul întâi a terminat Sarajevo, cu 10 puncte. Au urmat Steaua roșie, Hajduk Split, Vojvodina, Dinamo Zagreb, Partizan și, pe ultimul loc, actuala deținătoare a titlului Zeleznicear care a reușit de-a lungul întregii competiții, o singură victorie. Cercurile fotbalistice iugoslave discută cu interes cazul Geaici. Cunoscutul internațional nu a semnat contractul de prelunge-gire cu Steaua roșie dar, conform regulamentului în vigoare, nici nu poate semna pentru vreun alt club. Așa că, dacă nu se ajunge la un acord între club și căpitanul echipei naționale, acesta rămâne bun legitimat pentru Steaua roșie dar fără drept de joc!

PENTRU PRIMA OARĂ IN PRIMA LIGA, DE LA INFIN-TARE. Pentru Norwich, înfi-nirea sa cu Everton, în prima etapă a campionatului englez a avut o semnificație cu totul deosebită. Pentru că acest club

a ajuns, anul acesta, în liga întâi pentru prima oară în întreaga sa existență. Și are 70 de ani activitate! Și tot din etapa inaugurală a campionatului englez, un fapt cu totul curios. În partida Chelsea — Leeds, după 25 de minute de joc, Leeds a pierdut doi jucători, amândoi accidentați; unul dintre ei, portarul Harvey. Ne-mai avînd dreptul la schimbare de jucător, în poartă a trecut Lorimer care — cu toate că a avut și câteva excelente intervenții — a trebuit să scoată de patru ori balonul din plasă. Chelsea a obținut astfel victoria la un scor cu totul neașteptat: 4-0.

CINE VA PIERDE LOCUL IN FORMAȚIA LUI AJAX? Aceasta este întrebarea pe care comentatorii olandezi și-o pun, odată cu apropiata restabilire a lui Mulder, noul venit la clubul-campion. Ștefan Covaci trebuie să aleagă între el și Swart; dar acesta din urmă, în ciuda unor ani și kilograme în plus, joacă excelent în acest început de sezon, așa că va fi foarte greu pentru compatriotul

nostru să decidă, Cruyff și Keizer fiind inamovibili.

MECIUL NOI PROMOVATE, RECORD DE SPECTATORI. În campionatul cehoslovac, partidele primei etape au oferit un fapt cu totul surprinzător. Recordul de spectatori s-a înregistrat la meciul noli promovate, Hradec Kralovce, cu Sparta Praga: 28 000 de plătitori într-un oraș cu 70 000 locuitori. Aproape jumătate deci din întreaga populație a localității se afla pe stadion! Tot din fotbalul cehoslovac vom remarca situația cu totul neobișnuită a efectivului de jucători de la Dukla Praga. Între cele două campionate nu mai puțin de 10 jucători au primit dezlegare pentru alte cluburi astfel că antrenorul Vojvoda are destule dificultăți în alcătuirea formației. Și, în sfîrșit, la știrile din fotbalul cehoslovac vom mai adăuga pe aceea privind antrenamentele lotului reprezentativ. Trecut sub conducerea antrenorului Jezek, a-

cesta va începe zilele acestea pregătirile în vederea noului sezon. Jezek intenționează să facă o schimbare structurală de tactică la echipa națională și anume introducerea jocului cu „libero”. Kuna, plin acum conducător de joc al lui Trnava și al naționalei, este vizat de noul selecționar național pentru acest post. Iar ca succesor al lui Kuna, în rolul de dirijor în teren, șansele cele mai mari se îndreaptă spre Medvid, de la Slovan Bratislava — jucător cu o vitalitate impresionantă — sau spre Plass din echipa recent promovată, Skoda Plzen.

BOAVISTA SUB BAGHETA LUI AIMORE MOREIRA. În noul campionat, formația portugheză Boavista va fi condusă de cunoscutul tehnician Aimore Moreira. Acesta a apărut pe banca echipei sale cu prilejul unui turneu la care au participat, în organizarea Boavistei, F. C. Porto — și formația vest-germană Furth S. V.

PIET KEIZER

UN NOU EUSEBIO ?

PORTUGALIA

„Un nou Eusebio?” Pare că se întreabă veritabilul

Este adevărat, de vreo câteva ori a tot fost anunțată descoperirea unui succesor, în echipa lui Benfica, pentru celebrul internațional. Dar, de fiecare dată, faptele au dezmințit presupunerile. Era vorba mai mult de o asemănare... fizică decît de una fotbalistică.

O fi, acum, în sfîrșit, vorba de un veritabil nou Eusebio?

Îl cheamă David și provine de la Ferroviario Luanda. Cu ocazia unor turnee pe care echipele din Portugalia le-au făcut în Angola, acest atacant de o viteză și de o finețe tehnică cu totul excepționale i-a impresionat Sporting Lisabona, Belenenses — tot din Lisabona, F.C. Porto, Setubal, toate s-au arătat interesate de acest mare talent. Se părea că Sporting va fi clubul care îl va obține. Dar, iată, Benfica — echipa care masează interesul ce îl purta, înșelîndu-și astfel concurențele — apare prima în cursă și David semnează pentru ea. Conducerea tehnică a clubului-campion vrea să pregătească o linie de atac foarte tîndră, un fel de „schimb doi” al actualei formule. (cu Eusebio, Simoes, Artur Jorge). Pentru că Benfica a mai

transferat doi foarte tineri înaintași, Lelinho și Moia, care jucau la formații de categorii inferioare.

Ce spune veritabilul Eusebio? „Un nou... Eusebio? Eu aș fi primul fericit de o asemenea apariție. Vă închipuiți că adversarii ar avea atenția împărțită pe jumătate, s-ar ocupa mai puțin de mine. L-am urmărit, deocamdată la antrenamente, pe David din Luanda. Da, are calități fizice și tehnice cu totul ieșite din comun. Mai întîi driblingul, care în momentul de față se prezintă la nivelul unui jucător de prima divizie cu 4-5 ani la activ. Apoi, iuteala; asta îi e necesară pentru că nu e cine știe ce voinic și va trebui să se strecoare, nu să-și facă loc printre apărătorii adversi. Mult mai mult ne vor spune meciurile. Meciurile de antrenament și apoi acelea veritabile de campionat. Fiindcă, vedeți, una e să jonglezi cu balonul singur și alta e să-l poți depăși pe un fundas care nu iartă”.

În schimb Hagan, antrenorul englez al deținătoarei titlului portughez, e mult mai rezervat, chiar mai puțin încredător. „S-ar putea foarte bine să ne aflăm în fața unui jucător de salon. În orice caz David trebuie să capete multă forță, să câștige în rezistență și să mai pună vreo 3-4 kilograme pe el. Altfel, va fi un vinat ușor și leștin pentru oricare fundas din prima divizie.

● **DEVREINDT**, de care ne aducem aminte (nu cu prea multă plăcere...) din meciurile lui STEAUA, cu EINDHOVEN continuă să aibă un grozav apetit de gol. Revenit în BELGIA, la F. C. BRUGES, el a marcat într-un meci de antrenament șase goluri!

● **FEYENOORD** și **ANDERLECHT** ajungseră la relații destul de reci în urma faptului că, la transferarea lui MULDER, clubul belgian l-a preferat pe AJAX, FEYENOORDULUI. Luerurile s-au aranjat, prin meciul pe care ANDERLECHTUL l-a susținut la

DISPAR JUCĂTORII STRĂINI

ITALIA

O dată cu plecarea spre Brazilia a lui Jair (Internazionale) și Amarildo (Roma), transferați pentru Santos și, respectiv, Vasco da

Amarildo, brazilianul, a părăsit Italia

Gama, în întreg fotbalul italian mai sînt doar șapte jucători care nu provin din peninsula: Altafini, Clerici, Nene, Sormani (brazilieni), Haller și Schnellinger (vest-germani) și Suarez (spaniol). În momentul de față, 11 echipe ale primei divizii utilizează numai jucători italieni: Atalanta, Bologna, Inter, Napoli, Palermo, Roma, Lazio, Ternana, Torino, Verona și Vicenza. Cluburile care mai au încă fotbalisti de peste hotare sînt Juventus (Haller și Altafini), Fiorentina (Clerici și Sormani), Cagliari (Nene), Milan (Schnellinger) și Sampdoria (Suarez).

Au trebuit să treacă șase ani pentru ca fotbalul italian să ajungă la această situație, favorabilă ridicării elementelor autohtone, deoarece interdicția angajării jucătorilor de peste hotare datează din 1966. Succesele raportate pe plan internațional — Cîștigarea „Campionatului Europei”, și locul doi la C.M. 1970 — au constituit argumente pentru cei care au apărut menținerea interdicției. Dar, recenta eliminare din sferturile de finală ale competiției selecționatelor europene au adus apă la moară „avocaților” ideii de anulare a interdicției. Pînă acum, federația din Roma, în frunte cu președintele ei, dr. Artemio Franchi, a avut forța să respingă toate tentativele unor președinți de cluburi, avînd și sprijinul Comitetului Olimpic Național Italian.

Oficialitățile fotbalului peninsular au declarat că țelul lor este să mențină în vigoare interdicția pînă în preajma anului 1975, în orice condiții. Așa că ofensiva condusă mai cu seamă de președinții marilor cluburi (Juventus, Milan, Inter, Napoli, Roma etc.) s-a văzut din nou respinsă. De altfel opinia specialiștilor italieni, care văd înainte de orice interesul acestui fotbal, rămîne aceea că numai o asemenea fermitate de atitudine va salva pe mai departe soccerul peninsular.

DE PRETUTINDENI

5 august la ROTTERDAM: olandezii v r întoarce zilele acestea vizita campioanei Belgiei. După mulți ani, „CUPA TURCIEI” nu revine unei echipe din ISTANBUL. Noua deținătoare este ANKARAGUCU, un club destul de necunoscut, care a învins în finală pe ALTAY IZMIR: 0-0 în prima mînsă a finalei. 3-0 în a doua. Cîștigătoarea trofeului confirmă forma

bună manifestată în trecut campionat cînd a ocupat locul cîinci în clasamentul definitiv. ANKARAGUCU urmează să întâlnească în „CUPA CUPELOR” un adversar redutabil, pe LEEDS.

● **REAL MADRID** și **SPORTING LISABONA**, care au jucat săptămîna trecută în IUGOSLAVIA, ca invitate ale echipelor STEAUA ROȘIE BELGRAD și, respectiv, SARAJEVO, vor avea ca

oaspete cele două echipe iugoslave în cursul lunii septembrie.

● **Federațiile SCOȚIEI, IRLANDEI, ȚĂRII GALILEI** și chiar și aceea a ANGLIEI au respins ideea alcătuirii unei reprezentative a MARI BRITANII. Proiectul nu a fost susținut, de altfel, nici de ministrul de resort.

● **CUDICINI**, portarul lui A. C. MILAN, care anunțase retragerea din activitatea de competiție, a revenit asupra deciziei sale și a anunțat că va mai apăra pentru un an buturile clubului milanez.

NOI CRITERII DE TRANSFER SI CLASIFICARE

BULGARIA

Federația de specialitate din Sofia a pus la punct toate prevederile noului regulament de transferări ale jucătorilor de toate categoriile precum și al clasificărilor pe baza performanțelor înregistrate de ei. Astfel, limita maximă de vîrstă pentru transferarea unui jucător din campionatele inferioare în prima divizie a fost fixată la 24 de ani; în același timp, un jucător nu poate efectua mai mult de trei transferări pe întreaga durată a activității sale.

Categoriile de clasificare au fost în linii mari stabilite după cum urmează:

● **fotbaliștii debutanți** în competiții, denumiți jucători stagiați, au dreptul să participe la campionatele interne și la fazele preliminare ale „Cupei Bulgariei”.

● **pentru campionatele departamentale**, cele de oraș, etc. fotbalisții trebuie să aibă clasificarea de categoria a III-a. Pentru a juca în campionatul secund este necesar brevetul de jucător de a 2-a categorie iar pentru prima divizie brevetul de categoria I.

Mai sus de aceste categorii sînt cele de candidat de maestru al sportului; maestru al sportului și maestru emerit al sportului. Titlul de maestru al sportului va fi decernat jucătorului care a făcut parte dintr-o echipă clasată pe primele trei locuri la J.O. (turneul final), a ajuns în optimile de finală ale C.M. sau pe locul patru în „Campionatul Europei”. Sau, pentru echipele de club, să fi ajuns cu formația sa în finala C.C.E., sau să fi cîștigat campionatul sau cupa. Titlul de maestru al sportului se acordă și pentru 250 de meciuri disputate în prima divizie sau pentru minimum 24 de selecții în echipa națională, dintre care 50%, au fost victorii.

Obținerea titlului de maestru al sportului compoartă, pentru oricare din situațiile mai sus enumerate, un stagiu de cel puțin trei ani în prima divizie. Jucătorii aflați pe punctul de a obține titlul de maestru al sportului intră în categoria candidaților pentru această distincție sportivă. Federația bulgară intenționează să fixeze noi norme și pentru tehnicieni.

Toate măsurile luate înaintea noului sezon au drept scop să contribuie la perfecționarea activității, în special a celei de performanță a fotbalului bulgar.

ȘI EI AU OBTINUT UN RECORD

Scena înregistrată de obiectivul fotografic cu ocazia „Minicupe mondiale” din Brazilia. Protagonisti — jucătorii selecției Venezuelei care au totalizat un record, e drept deloc de invidiat: 17 goluri la pasiv și, mai cu seamă, două scandaluri de pomină, care au dus la întreruperea meciurilor și la pătrunderea poliției pe teren. Ca în fotografia noastră.

ONORABILUL MATT BUSBY ÎN FRUNTE

Revista engleză „Goal”, care a sărbătorit recent împlinirea a 200 de numere de apariție, a efectuat un interesant studiu asupra valorii antrenorilor englezi. Ea a atribuit, începând cu anul 1947, 10 puncte antrenorului care a câștigat campionatul, 8 puncte celui care a obținut cupa, 7 puncte învingătorului cu echipa lui în „Cupa ligii” și tot

atâtea puncte celui care a promovat în prima ligă, 5 puncte liderilor diviziilor III și IV. Trofeele cupelor europene au fost cotate astfel: 9 puncte „Cupa campionilor europeni”; 8 puncte „Cupa cupelor”; și „Cupa U.E.F.A.”. Și iată cum arată clasamentul, în partea lui superioară: MATT BUSBY (Manchester United) 75 puncte (50 acumulate în competițiile interne și 25 în cele continentale); Bill Nicholson (Tottenham) 57 puncte; Joer Mercer (Manchester City) 54 puncte; Don Revie (Leeds) 48 puncte; Stan Cullis (Wolverhampton) 46 puncte.

TURNEU DE MINIFOTBAL LA MOSCOVA

Revista săptămânală „Nedelia” care apare la Moscova a organizat la începutul acestei veri un turneu de minifotbal deschis formațiilor de copii din capitala Uniunii Sovietice (echipe școlare, de cartier sau garnituri de juniori mici ale cluburilor).

Turneul a prilejuit o serie de partide foarte spectaculoase, cu palpitante faze de gol (s-au înscris peste 100 de goluri!) și cu intervenții curajoase ale micilor portari.

Trofeul revistei „Nedelia” a fost câștigat de echipa Scolii de fotbal pentru copii și tineret care funcționează la stadionul V. I. Lenin. Aceasta a dispus în finala competiției de formația Dinamo cu scorul de 3—1. În fotografia de mai sus: căpitanul echipei învingătoare, Edik Zalatarev, arată publicului trofeele cucerite.

UITASE CĂ ESTE ÎNSURAT ?!

O mare vilvă a produs în Mexic procesul pentru bigamie, intentat căpitanului echipei naționale, Gustavo Pena. El s-a căsătorit, cu puțin timp în urmă, fără ca divorțul din prima sa căsătorie să fie pronunțat (în fapt, Pena... nici nu intențase divorțul!). Opinia publică este neplăcut impresionată de comportarea cunoscutului internațional mexican; federația din Ciudad de Mexico a luat, prin președintele ei, atitudine fermă împotriva lui Pena.

Conducătorul forului de specialitate mexican a declarat că e greu de admis ca el să mai poată face parte din lotul reprezentativ, de menținerea în funcția de căpitan al reprezentativei nemișcând în nici un caz vorba. N-ar fi exclus, după părerea președintelui federației, ca Pena să fie sancționat și cu o suspendare din activitatea internă.

RIVA CEL SEVER

La Cagliari, direcția tehnică a formației din prima divizie a campionatului italian a fost luată, așa cum poate știți, de către Edmondo Fabbri, fost antrenor al echipei naționale, al lui Torino, Bologna etc. Dar nu prezentarea lui Fabbri vrem să o facem acum. Ci să vă povestim o întâmplare adevărată, cu el și Riva, în rolurile principale.

Obligat de interese personale să lipsească două zile din Cagliari, Fabbri a încredințat conducerea antrenamentelor lui Riva, jucătorul nr. 1 al echipei. Ei bine, așa cum mărturisesc chiar coechipierii faimosului internațional, cele două antrenamente au fost cele mai grele din câte au făcut ei până acum. Colegii lor s-au arătat de o severitate totală, neadmițând nici cea mai mică abatere de la programul ședințelor de pregătire. Căpitanul l-a făcut pe președintele clubului, prezent la aceste antrenamente, să declare: „Iată pe directorul tehnic al lui Cagliari din anul 1980!”

MAREA SURPRIZĂ A VERII

Rezultatul cel mai senzational al debutului de sezon nu poate fi altul decât acea înfrângere, vecină cu catastrofa, suferită de campioana vest-germană, Bayern, pe iarbă stadionului olimpic din München, deci pe propriul teren, din partea formației numărul 1 a sezonului 1971/72, Ajax: 0—5! Două instanțanee sugestive ale marii surprize au fost publicate, împreună, de „SPORT” din Zürich sub titlul: „Degringolada münchenezilor”. În primul, Beckenbauer încearcă să mai organizeze apărarea pe care o comandă, indicind marcare a unui dintre adversari. Dar atitudinea mai mult decât resemnată a portarului Mayer ne arată că totul s-a sfârșit pentru Bayern în acest joc. Al doilea moment, tabela de marcaj a stadionului olimpic în clipa terminării partidei: Bayern 0 — Oaspeți (adică Ajax) 5...

La GLASGOW, cu prilejul meciului CELTIC — HIBERNIANS, contind pentru o competiție dinainte de începerea campionatului, s-au înregistrat grave dezordini, sute de suporteri ai celor două formații au pătruns pe

teren unde s-au încălecat. A fost necesară intervenția poliției, iar partida nu s-a putut termina. Tot la GLASGOW este în cercetarea comisiei de disciplină a federației scoțiene comportarea acelor turbulenți susținători ai lui RANGERS — subiect nenorabil și al finalei „CUPEI CUPELOR” — care au produs stricăciuni vagoanelor unui tren special cu care călătorau spre un meci al favoriților lor. Se crede că RANGERS va suporta o pedeapsă gravă, față de situația de recidivist a suporteriilor săi.

După toate probabilitățile, NAPOLI va fi una dintre reprezentanțele Italiei la „CUPA EUROPEI CENTRALE”.

O curiozitate a programului campionatului iugoslav: în primele cinci etape vor avea loc aproape toate tradiționalele derby-uri ale sale (în prima duminică s-au întâlnit STEAUA ROSIE cu DINAMO ZAGREB și ZELEZNICAR cu HAJDUK; în etapa a doua au jucat meciurile DINAMO ZAGREB — PARTIZAN și HAJDUK — ZELEZNICAR; în a treia ZELEZNICAR — STEAUA ROSIE și PARTIZAN — O.F.K. BEOGRAD; în a cincea ZELEZNICAR — DINAMO ZAGREB etc.)

ZOFF (plecat de la NAPOLI la JUVEN-TUS), despre BETTEGA (atacantul campioanei din TORINO care își va face reîntoarcerea în prima etapă a noului întreceri): „Prefer să-l am coechipier decât adversar. Are toate calitățile unui învingător complet: detentă, forță, promptitudine”. JULIANO (de la Napoli, despre ZOFF și ALTAFINI, trecuți la JUVEN-TUS): „Am pierdut nume celebre dar tinerii care au venit în vor face repede uitate...”

Fiindcă sintem la momentul aprecierii, iată o opinie direct surprinzătoare: DEREK DOUGAN crede că JENNINGS — portarul lui TOTTENHAM — este de departe cel mai bun portar al ANGLIEI, dacă nu și din lume. „Îl depășește pe Gordon Banks mai cu seamă prin calmul său — apreciază DOUGAN. E rece ca un... ghețar chiar și în momentele cele mai incandescente ale unui meci. Calitate indispensabilă pentru un portar!”

GAJDUSEK, component al reprezentativei de tineret a Cehoslovaciei, a fost suspendat de federație până la sfârșitul lunii septembrie deoarece, a semnat pentru două cluburi: DUKLA și SPARTA, amândouă din PRAGA.

TOATĂ ECHIPA PE LINIA PORȚII

Alinați... în spatele propriului portar, cei 10 jucători de cimp s-au răspândit pe lungimea liniei porții. Se va executa o lovitură liberă indirectă de la cîțiva metri de buturi și alt mijloc de a încerca evitarea golului nu prea e...

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrual),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

PRIN TABERELE VIITORILOR ADVERSARI

REPREZENTATIVELE AUSTRIEI, ARRIS BONNAWEG, LANDSKRONA, NÖRKÖPING ȘI LEVSKI-SPARTAK, LA ORA ACTUALĂ

O singură săptămână liniștită în fotbalul nostru: aceasta pe care o străbatem. Viitoarea este marcată deja de pregătirile pentru primele evenimente internaționale ale sezonului; meciurile de la Craiova ale selecțiilor A și de tineret cu formațiile corespunzătoare ale Austriei; și, 10 zile mai târziu, startul în cupele europene. Este momentul, deci, de a vedea ce se mai întâmplă cu adversarele formațiilor noastre, reprezentative și de club, în viitorul apropiat.

● Directorul echipelor naționale din federația austriacă, L. Stassny, a urmărit în etapele de campionat de la 13 și 20 august, pe jucătorii susceptibili de selecționare. El a declarat că până joi va da formă definitivă loturilor, deoarece la sfârșitul acestei săptămâni nu se desfășoară etapă de campionat ci una de cupă, cu partide care nu îi vor permite să verifice în mod real pe probabili titulari ai reprezentativelor A și de tineret. Convocarea, inițial fixată pentru ziua de 29 august, a fost devansată cu o zi, astfel că selecția se va vor întîlni la Viena luni și nu marți. Se va câștiga astfel posibilitatea efectuării unui antrenament în plus. În privința internaționalilor aflați la cluburi peste hotare, Stassny a declarat că va utiliza totuși pe unii dintre ei cum vor fi, probabil, Paritz (Eintracht Frankfurt) și Meier (VFB Stuttgart).

● Arris Bonnoweg, viitoarea adversară a lui F. C. Argeș, are un convingător început de sezon. Într-un meci de antrenament cu una dintre cele mai cunoscute echipe din Luxemburg, fosta multicampionă, Jeunesse d'Esch,

actuala deținătoare a titlului a învins cu concludentul scor de 3-0!

● În campionatul Suediei, și Landskrona și Nörköping continuă să aibă comportări bune; ele se mențin la jumătatea clasamentului. Solicitat, în cadrul unui interviu, de radioul din Göteborg, celebrul fost internațional Gunnar Nordahl a caracterizat astfel perspectivele celor două reprezentante suedeze în cupele europene: „Landskrona are toate șansele să treacă de Rapid București pentru că dispune de o pregătire fizică și un gabarit superioare jucătorilor români. Aceleași posibilități le văd și pentru Nörköping, care, în plus, în comparație cu Landskrona, deține și o experiență mult mai mare a competițiilor internaționale”. Sperăm că în Giulești și la Arad s-a luat notă de... pronosticul fostului „tunar” al selecției Suediei pentru măsurile de infirmare.

● Rămăniștile produse în lotul lui Levski-Spartak Sofia sînt considerate ca foarte utile. Au venit jucători tineri, cu mari posibilități de progres: Staikov, Radlev, Bonev, Jordanov etc., care vor ridica potențialul de joc al celebrei formații sofote. Optimismul este mai departe, robust, în rîndurile conducerii tehnice și ale jucătorilor; calificarea în turul doi al „Cupei U.E.F.A.” va fi obținută. Și aici, așteptăm cu încredere replica unsprezeceleor studenților clujeni care are iarăși ocazia — după mulți ani de absență — să facă să se vorbească de el. Vă reamintim că, din 1965, „U” Cluj n-a mai participat la o cupă europeană.

DUMINICĂ ÎNCEPE TURNEUL OLIMPIC DE FOTBAL

Duminică, 27 august, va începe în mai multe orașe din R.F. a Germaniei, turneul final al J.O. la fotbal. După cum se știe, la acest turneu participă 16 echipe calificate din preliminarii. Acestea sînt împărțite în patru grupe, la care componența lor:

● GRUPA I: R.F.G. Malaezia, Maroc, S.U.A. ● GRUPA II: U.R.S.S., Burma, Sudan, Mexic ● GRUPA III: Ungaria, Iran, Brazilia, Danemarca ● GRUPA IV: R.D. Germană, Ghana, Polonia, Columbia.

Între programul complet al întâlnirilor:

DUMINICĂ, 27 AUGUST

München: R.F. a Germaniei — Malaezia; Augsburg: Maroc — S.U.A.; Nürnberg: Ungaria — Iran; Passau: Brazilia — Danemarca.

LUNI, 28 AUGUST

Regensburg: U.R.S.S. — Burma; München: Sudan — Mexic; München: R.D. Germană — Ghana; Ingolstadt: Columbia — Polonia.

MARTI, 29 AUGUST

Passau: R.F. a Germaniei — Maroc; Ingolstadt: Malaezia — S.U.A.; München: Ungaria — Brazilia; Augsburg: Iran — Danemarca.

MIERCURI, 30 AUGUST

München: U.R.S.S. — Sudan; Nürnberg: Burma — Mexic; R.D. Germană — Columbia; Regensburg: Ghana — Polonia.

JOI, 31 AUGUST

München: R.F. a Germaniei — S.U.A.; Ingolstadt: Malaezia — Maroc; Augsburg: Ungaria — Danemarca; Regensburg: Iran — Brazilia.

VINERI, 1 SEPTEMBRIE

Regensburg: U.R.S.S. — Mexic; Passau: Sudan — Burma; Nürnberg:

PRONOSPORT

1. Rapid — U.T.A.	1x
2. Dinamo — „U” Craiova	1
3. St. roșu — Farul	1
4. C.F.R. Cluj — Steaua	1x2
5. F.C. Argeș — „U” Cluj	1x
6. Sport Club — CSM Reșița	1
7. Jiul — Petrolul	1
8. A.S.A. — Sportul studentesc	1
9. Pol. Galați — Progresul Buc.	1x
10. CFR Pașcani — FC Galați	x2
11. Chimia Făg. — Olimpia Ord.	1
12. Olimpia S.M. — CFR Tim.	1
13. Corvinii — Electroputer	1

DISCUȚIILE PENTRU C. M. 1974... AU ÎNCEPUT!

ZAGALO: ECHIPA R. F. a GERMANIEI FAVORITĂ? CU ATÎT MAI BINE!

● Marile cauze ale palidei comportări din „Minicupa mondială”: lipsa de timp pentru pregătire și absența lui Pele ● Există jucători mari în fotbalul brazilian ● Recordul invincibilității a devenit o apăsare pentru formația compioană a lumii

Campionatul mondial care va avea loc peste doi ani ne-a luat sub „antenele lui de influență” cu mult mai devreme decît ne așteptam. Chiar înainte ca eliminările să ajungă la punctul lor culminant și, deci, să solicite — într-un mod cu totul justificat — o primordialitate a subiectelor la ordinea zilei, a apărut o dispută destul de aprinsă asupra momentului final al marii întreceri din 1974; și, anume, dacă Brazilia poate să revină pînă atunci la forța și forma care au încoronat-o în Mexic, dată fiind fulgurantă ascensiune din primăvara acestui an a reprezentativei vest-germane? E o problemă care animă opinia fotbalistică nu numai din cele două țări, ci și din cele două continente. Revistă noastră a publicat mai multe puncte de vedere asupra chestiunii. Chiar și în numărul trecut, ați aflat — în cursul unui interviu-fulger — ce crede un direct interesat, Gerd Müller, despre presupusa ciocnire a marilor forțe fotbalistice în Weltmeisterschaft. Mai puțin frecvente au apărut opiniile celorlalți direct angajați, brazilienii. Mai cu seamă după „Minicupa mondială”, cînd prezențele lor nu au reprezentat deloc argumente, e interesant de știut cum văd specialiștii reputați ai campionilor lumii situația reprezentativei peste doi ani.

Tocmai de aceea vă înfățișăm astăzi un cuprinzător interviu al celui mai indicat să deschidă seria exprimărilor de pozii: MARIO LOBO ZAGALO, selecționerul reprezentativei Braziliei, acordat revistei „FRANCE FOOTBALL”:

— Cu mintea limpede, fără pasiuni și nervi, să ne reîntoarcem asupra ratărilor și lipsei de inspirație a selecției Braziliei în „Minicupă”, așa a deschis reporterul care l-a intervievat discuția cu celebrul fost internațional al anilor 1958—1962.

— Fără discuție, spune Zagalo, toată lumea a păstrat în memorie exhibițiile noastre mexicane și ține cu tot dinadinsul să ne judece și acum numai prin prisma lor. Or, după opinia mea, orice asemănare a actualei echi-

pe cu aceea de atunci apare ca imposibilă, pentru două motive: întâi lipsa timpului de pregătire pentru „Minicupă”; al doilea, absența lui Pele. O echipă în care intervin lucruri noi, oameni noi, așa cum e cazul naționalei Braziliei, ediția 1972, nu poate să se exprime perfect după numai două săptămîni de pregătire comune. Chiar dacă ai de-a face cu individualități strălucitoare, așa cum este, cred eu, cazul lotului nostru actual. Eu am nevoie mai întâi, la națională să elimin unele automatisme căpătate la echipele de club; și să creez altele noi, conforme tacticii echipei naționale.

— Am discutat primul argument al dumneavoastră. Dar lipsa lui Pele, pe bună dreptate socotită la fel de importantă ca aceea a lipsei de timp pentru omogenizare?

— Noi am cîștigat o importantă competiție, așa cum am cîștigat-o, fără el. Asta este deja un lucru formidabil după părerea mea. Cînd unui om îi este amputat un picior, el are nevoie de timp spre a-și recîștiga echilibrul, pentru a reuși să meargă iarăși. E cazul selecției noastre. Cu Pele noi am pierdut nu atât picioarele, ci capul, o rar întâlnită forță de gândire. Pele, a cărui simplă prezență în echipă, modifica structural așezarea apărării adverse, simțea mai bine ca nimeni altul jocul. Venind dinapoi, el alegea exact acel moment spre a apare în avantposturi cînd apărătorii din față se așteptau mai puțin. Grație lui, șef de orchestră inegalabil, înamizii noștri ajungeau în fața buturilor adverse grupați fără greșală și, față de această complexă așezare, posibilitățile de a continua atacul cu mari șanse de finalizare erau nenumărate.

— Și ar fi cineva în stare să efectueze, acum, asemenea ingenioase manevre?

— Nu la un asemenea grad de perfecțiune. Dar continuăm să căutăm, să încercăm. În momentul de față, oamenii noștri de creație, Tostao, Gerson, Rivelino, sînt încă aïdoma unor trapeziști care execută foarte bine ansamblul mișcărilor, dar le lipsește precizia de ordinul unor zecimi de secundă pentru ca sincronizarea mișcărilor și ghicirea intențiilor să se realizeze fără cusur. Pentru a ajunge la acest punct vor mai trebui poate luni și luni. Dar trebuie să ajungem la ea. A evoca mereu plecarea lui Pele, a ne plînge mai departe de absența lui nu are nici un rost. Avem jucători excelenți, vom mai descoperi și alții și trebuie să devenim iarăși o mașină care să joace exact, spectaculos și eficient.

— R. eprezentativa R. F. a Germaniei deține de pe acum, se pare, o asemenea formulă de echipă.

— Da, se spune că Schön deține cîrma unei super-echipe. Foarte bine. Aș zice chiar cu atît mai bine pentru noi. În 1974 nu vom mai fi deci noi favoriții și asta este un avantaj, vă asigur. Chiar și faptul că am ajuns la recordul invincibilității a început să ne influențeze în rău. Băieții mei joacă prea mult cu teama să nu piardă. Nu voi fi deloc afectat la apariția primului eșec după 34 de partide fără înfrîngere. Important este să cîștig cînd trebuie, cînd performanța are valoarea virfului. În 1974 spre exemplu...

CAMPIONATE ÎN EUROPA

● ANGLIA (Etapa I): Birmingham — Sheffield United 1-2, Chelsea — Leeds 4-0, Leicester — Arsenal 0-1, Liverpool — Manchester City 2-0, Manchester United — Ipswich Town 1-2, Newcastle United — Wolverhampton Wanderers 2-1, Norwich — Everton 1-1, Southampton — Derby County 1-1, Stoke City — Crystal Palace 2-0, Tottenham — Coventry 2-1, West Bromwich — West Ham 0-0.

Etapa a II-a: Arsenal — Wolverhampton 5-2, Birmingham — Newcastle 3-2, Southampton — Stoke City 1-0, Crystal Palace — Derby County 0-0, Liverpool — Manchester United 2-0, Sheffield — Leeds 0-2, Ipswich — Norwich 1-2, West Ham — Coventry 1-0, Leicester — Chelsea 1-1, Manchester City — Everton 0-1, Tottenham — West Bromwich 1-0.

Etapa a III-a: Arsenal — Stoke City 2-0, Derby County — Chelsea 1-2, Coventry — Southampton 1-1, Crystal Palace — Liverpool 1-1, Everton — Manchester United 2-0, Ipswich — Birmingham 2-0, Leeds — West Bromwich 2-0, Manchester City — Norwich 3-0, Sheffield United — Newcastle 1-2, West Ham — Leicester 5-2, Wolverhampton — Tottenham 3-2.

● FRANȚA (Etapa I): Metz — Red Star 3-0, Angers — Ajaccio 4-0, Bordeaux — Saint Etienne 1-1, Strasbourg — Reims 4-1, Nice — Sochaux 4-1, Nîmes — Valenciennes 1-1, Bastia — Nantes 0-0, Lyon — Rennes 3-1, Sedan — Marseille 0-2, F. C. Paris — Nancy 3-2. Etapa a II-a: Metz — Bordeaux 1-1, Nantes — F. C. Paris 2-0, Rennes — Bastia 2-1, Marseille — Lyon 5-2, Valenciennes — Nancy 0-1, Sochaux — Sedan 1-0, Ajaccio — Strasbourg 0-2, Saint Etienne — Nîmes 3-1, Reims — Nice 2-3, Angers — Red Star 2-1.

După două etape în fruntea clasamentului se află Marseille, Angers, Strasbourg și Nice, toate cu cîte 4 puncte.

● CECOSLOVACIA (Etapa I): Slavia Praga — Spartak Trnava 0-0, Spartak Hradec Kralove — Sparta Praga 3-2, VSS Kosice — Banik Ostrava 1-0, ZVL Jilina — Slovan Bratislava 1-3, Tatran Presov — Zbrojovka Brno 2-0, TJ Trinec — Lokomotiv Kosice 2-0, Dukla Praga — Union Teplice 2-1, AC Nitra — Skoda Plzen 1-0.

Etapa a II-a: Slovan Bratislava — Union Teplice 1-1, Spartak Trnava — Dukla Praga 1-1, Zbrojovka Brno — VSS Kosice 4-0, ZVL Jilina — Spartak Hradec Kralove 5-0, Lokomotiv Kosice — AC Nitra 2-1, Banik Ostrava — TJ Trinec 0-0, Skoda Plzen — Slavia Praga 1-1, Sparta Praga — Tatran Presov 0-1. Tatran Presov este singura echipă care a acumulat 4 puncte după două etape și conduce în clasament.

● AUSTRIA (Etapa I): Klagenfurt — Rapid Viena 2-3, Wiener Sport Club — A.K. Graz 0-1, Austria Salzburg — Wacker Innsbruck 2-2, Voest Linz — Viena 6-3, Admira Viena — Eisenstadt 1-0, Sturm Graz — Salzburg 1-2, Wiener Neustadt — Alpine Donawitz 0-0, Bregenz — A.S.K. Linz 1-0.

● ELVEȚIA (Etapa I): F.C. Basel — Sion 2-3, Chiasso — Young Boys 1-0, Fribourg — Lugano 1-1, Grasshoppers Zürich — Winterthur 2-2, Grenchen — Servette Geneva 0-3, Lausanne — Chaux de Fonds 1-1, St. Gall — F.C. Zürich 1-3.

● OLANDA (Etapa I): Ajax Amsterdam — Haarlem 3-0, F.C. den Haag — Sparta Rotterdam 1-1, Excelsior Rotterdam — F.C. Utrecht 0-3, F.C. den Bosch — Maastricht 1-0, F.C. Twente Enschede — A.Z. 67 Alkmaar 2-0, Telstar — F.C. Amsterdam 2-1, NAC Breda — Go Ahead Deventer 0-0, F.C. Groeningen — PSV Eindhoven 1-1, Feyenoord Rotterdam — NEC Nijmegen 1-0.

● U.R.S.S. (Etapa a I-a): Zaria — Vorosilovgrad — Lokomotiv Moscova 1-1, Kairat Alma Ata — Zenit Leningrad 0-0, Dinamo Tbilisi — Torpedo Moscova 2-2, S.K.A. Rostov pe Don — Dinamo Moscova 0-3, Ararat Erevan — Dinamo Minsk 2-1, Neftci Baku — T.S.K.A. Moscova 1-1, Dnepr — Dinamo Kiev 2-2, Spartak Moscova — Karpati Lvov 1-3. În clasament conduce Zaria Vorosilovgrad cu 26 de puncte.

● IUGOSLAVIA (etapa I): Sionia roșie — Dynamo Zagreb 1-0, Sutjeska — Partizan 2-1, Olimpia Ljubljana — OFK Beograd 0-0, Velej Mostar — Hajduk Split 1-0, Bor (noua promovată) — Sarajevo 4-1, Zelenikoc — Vojvodina 1-0, Spartak Subotica — Radnicki Niš 1-1, Borac — Sloboda 1-0, Celik — Vardar Skopje 1-0.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

SCRITORUL BOBBY CHARLTON. În cîrind va apare în librărie engleza cartea celebrului internațional al lui Manchester United intitulată „Viața gazonului”. Din acest sezon, Bobby Charlton patronază o interesantă rubrică în revista „Goal” din Londra; el se ocupă de aspectele mai puțin cunoscute, din tribună, ale meciurilor din prima ligă. De asemenea, va fi cîrind pusă la dispoziția iubitorilor fotbalului, și mai cu seamă a admiratorilor celebrului jucător, o selecție a celor mai reușite momente de joc cu Bobby Charlton în rolul titular, realizate de cei mai cunoscuți fotoreporteri englezi și străini.

TURNEUL BRAZILIEI DIN 1973. Confederația de sporturi braziliană a anunțat că s-au primit toate confirmările din partea federațiilor interesate privind meciurile din lungul turneu pe care deținătoarea titlului mondial îl va întreprinde în 1973. Brazilienii vor evolua în patru țări africane (Maroc, Algeria, Tunisia, R.A. Egipt) și în zece europene (Italia, Elveția, R.F. a Germaniei, Aus-

tria, Ungaria, U.R.S.S., Suedia, Scoția, Anglia și Franța). Se înțelege că Zagalo urmărește, prin acest turneu, nu numai omogenizarea formulei de echipă pentru C.M. 1974, ci, mai cu seamă, o adaptare atît la noile haine tactice europene cît și la cele de climă, hrană, etc. de la viitoarea competiție supremă.

CONFLICT LA BOLOGNA. Noul președinte al clubului Bologna, Lucchi, a anunțat pe antrenorul formației, Oronzo Pugliese, că trebuie să predea direcția tehnică a formației lui Pesola, fost antrenor al bolognezilor. Pugliese a respins ultimatumul, date fiind prevederile contractului său; în apărarea drepturilor lui Pugliese s-a pronunțat și președintele Asociației antrenorilor italieni, Bernardini, și alte personalități ale fotbalului peninsular.

MIȘCĂRI, PRIMA MANSĂ A FINALEI „CUPEI EUROPEI CENTRALE”. Echipa iugoslavă Celik înfrîngeste mișcarea la Fiorentina pe Florentina în prima mînsă a finalei „Cupei Europei Centrale”.

REUNIREA LOTULUI REPREZENTATIV IUGOSLAV. În vederea importantelor meciuri din sezonul de toamnă, lotul reprezentativ iugoslav a fost convocat cu începere de ieri, la Belgrad, pentru antrenamente comune care vor avea loc pînă joi.